

בשר וחלב

באיזה בשר נהג דין בשר בחלב
האין נקרא בישול
שלא להעלות בשר על שולחן שאוכלים גבינה
שלא לאכול חלב אחריו בשר

כלול בעלי בתים "אלף"

ממצת חולין

מן

תלמוד בבלי

עם פירוש רשי', תוספות, ותוספות ישנים, ופסקים תוספתיים, ובינו אשר,ऋצ'ר פסקי הרא"ש לבנו ובינו יעקב בעל הטורים זל, והגהות אשרי מתג'ת ישראל מקרעמו זל, ופירוש המשניות להרמב"ם זל. פירוש רבינו שמשון משאנץ זל, ופירוש רבינו אשר זל למשניות סדר ורעים וטהרות. מבוא התלמוד לבינו שמואל הנגיד הלוי זל, ועליו נלה קוצר כללי התלמוד מלוקט מספרי הכללים ע"ז הג"ט יהודה אריה ליב זל דין בפפ"מ. מסורת הש"ם, עין משפט (מראה מקומות הדיינים בפסקים הראשונים), ונר מצוה (סמי מניין הדיינים שנשמרו בעין משפט), ותורה אורה, כל אלה סדר וחיבור הג"ט יהושע בועז זל בעה"ט שלטי הגבורים להריה. חלופי גרסאות. הגהות לש"ם והוספה במסורת הש"ם ועין משפט להג"ט יוסף שמואל זל אבר"ק פפ"מ (כמש"ג בש"ם אמר ופפ"מ בשנות תע"ד-חפ"א), והגהות ותוספות מראה מקומות להג"ט ישעה (פיק) ברלין זל אבר"ק ברעלסלויא, ומוקפים בחזאי רבע.

עליהם נוספו

- (א) מסורות חדשות (הגהות בעל הלטש) להג"ט שמואל לריא זל.
(ב) החדשיה הלכות מהרש"ל (להג"ט שמואל אליעזר הלוי זל גיטו פונה. עם תיקונים והגהות מהג"ט מרדכי ואב הלי אויתנאה זל גיטו הג"ט יוסף שאול הלוי נתאנואן זל אבר"ק לבוב (בעל מפרש הים).
(ג) הגהות הב"ח להג"ט יאל סירקש זל אבר"ק קרואה (כעהמ"ס בית חדש).
(ד) הגהות הנג"א להג"ט אליהו זל הנאן מוילנא (הגהו ונתקן ע"פ כ"ק מגילון הש"ם שלמרט בו חכמי למסכתות ורכות ממען).
(ט) מראה יחזקאל הגהות להג"ט יחזקאל הלוי לנרא זל אבר"ק פראג (כעהמ"ס נועז ביהודה כי).
(טו) מעשה ר"ב הגהות להג"ט בצלאל רשבורג זל (כעהמ"ס הרוה נבר).
(ז) גליון הע"ס להג"ט עקיבא איגר זל אבר"ק פוזן.
(ח) גליון מהרש"א הגהות לבנו הג"ט שלמה איגר זל אבר"ק פוזן.
(ט) הגהות הג"ט שאלן אנטונלנובגן זל מוילנא.
(כ) הגהות הג"ט אלעזר לנרא זל אבר"ק ברاري (כעהמ"ס ד המלך).
(כט) חדשיה והגהות הריש"ש להג"ט שמואל שטרואשן זל מוילנא. עם הוספה מכ"ק, וההשמות שנשמרו ממוקם הושבו עתה למקום המקורי, ומוקפות בחזאי רבע).
- (ז) פלפולא הריפה על הרוא"ש סדר ניקון.
(ט) תפארת שמואל (השלם) על הרוא"ש, להג"ט אהרן שמואל קאיידנוור זל (מחשיך).
(כ) קרבן נתנאל על הרוא"ש לסדר מוער ונשים, להג"ט נתנאל וויל זל אבר"ק אරלטראא.
(א) חסר לאברהם פי על שמונה פרקים להרמב"ם זל, מהג"ט אברהם הלוי הורוויז זל (אבי של בעל השל"ה).

(עו) נוספו בו מעילות ותוספות רבות על כל ספרי הש"ם בעליו כמש"ג בש"ם חזאת דפסנו משנת תקצ"ה, ותוצאה השנייה משנת תרי"ט)

וראה והחרש הוא אשר הוסיף בו על כל אלה

יותר ממאה הוספות חדשות נכבדות

כללות פירושים חדשניים והגהות מרבען גאוני קדמאי ובתראי וכן היו גינויים עד כה בכתב יד בניו הספרים אשר לומדים או לחידרים זה בכיה זה בכיה, ועין הדפוס לא שופטם עוד. ונוקבים בשמותיהם מעבר לדף הזה:

וילנא

ברדפוס והוצאת האלמנה והאחים ראם

שנה חמישת אלפיים ושש מאות וארבעים ואחת לכ"ע

ג'יד הנשה פרק שבעי חולין

מסורת הש"ס

(ה) [עומדים דג קה:]
 (3) כראותך יב: (ב) שמות
 כג יט, (7) לקמן קה:
 (כ) לעיל עת. פג: פט:
 (1) פ"ח ה"א, (1) (ט"ע
 חותם ציון פל. ד"כ הכהן
 למשיח כי ווועך קהן
 כל. ד"כ גלען.

רביינו גרשום

הלוּקוֹ מכהן. כלומר
ההה מונה לאב הלוּקוֹ
במחוז האיסידור ודורו
ואכל חז'י דה מון
פטור. של אכל השיעור
בכיזיר: מבסנס ייבַּר.
בלומר הביס השיעור
ההה להתקין לוּקוֹ
בפיז לחצ'אן וכבלעו
אפאס' ביר: ר' יונתן
אמור דיבר היר הנאנ
גבורונו ביז'ות. ואיגז'
וחולקו בפי גבורונו הר
מנגה גורנו ביז'ות: ר' ישע
לקי' שוד אמר פטוש
איכילה בעכובן. כלומר
בעין שבילוּוֹ ייח'
בבומו: אאל' לדש
לקיש' הייכ' שמכחחה
דמיהיר. כלומר ליש'
ליק' שוד אמר חולקו בפיו
פטור הדוי ממכחהה לה
בשות בר נאש כלומר
בשיעור ייסודו נכתה
אתהן והא אפסר
שבלען דיא' לא יוזה
ברוכבה שבלבו ייח'
בפצע מהותה: אמר רב
כלהן גבורויהט
עניראות. כלומר שומן
שלל האיניכה שדובק
שומן החם' והשומן שאחטו
העט' והשומן
מהוסר קרי'ה שמחותר
להקוריבו לאו במוסר
מעשה דמי. כלומר
בציוו' כין דואגלוּ
השעור בלוּן קין גוּן
וושון וויז'ב: בשל בון
כלומר לא פלי' דלא
מאנז'ו כו' פלי'ו בשל
בן החניכים. הדובק
כלהן קראן או' יהוש
כעפרא' או לא רער עיכל
תביב' ליל' דוחה. כלומר
תביב' תיכי'ה שמתחלה אכל
כיז'ה קהי'ו דדור אדר אלן
יעסיל או אין חיב' אלא
צח' וחר' רער' בילוּ: אאל'
בר' מער' עז'ן כוּן. כוּן
כלומר אי בר' מעז'
אללון ואון בעז'ן אלא
חיז' שיעו' זיך' גבורנו
אללון והר' גבורנו גורנו
בכיז'ה: חפסוט ליה
מדר' אס'. זרב' גבורנו
אוזלון: אאל' מופת
הדור דלא זומנן
סיג'אן כלומר אטס
ההה אמරעה קמי'ה
דר' יונתן. בעין זה
אascal חז'י דה ווקיאו
חוּוֹן גורנו גורנו: אטס' ל'ך
ההר גורנו גורנו: אטס' ל'ך
היר: סילק פרוקא

הוותר מכללו לא כי וענומות דעתנו גם מתקיים עליינו

מכללו אבל אמר ר' דלא הותר מככלו לא כי
אתה רב ר' ימי אמר בעא מנייה רב' שמעון
בן לקיש מרבי יוחנן הילקו מבחוין מהו אמר
תורה פטור מובנים מאי אמר ליה "חיב כי"
אתה רבנן אמר חלוקן מבחוין פטור מובנים
רב' יוחנן אמר חיב הר' נהנה גורנו בכית
ר' ימי אמר פטור אכילה במעיו בעין
רב' ימי אמר לא לובי שמעון בן לקיש היכי
בגרומיות וערותה ורב' אלעזר אמר אפילו
תולקין מבחוין נמי "חיב" מוחדר קריבה
לאו כמושך מעשה דמי אמר ר' ימי אמר ר' ימי
לקיש כי צוית שאמרו חז"נ משל בין השינים
רב' יוחנן אמר אף עס בין השינים אמר
בעין אמר רב' ימי אמר רב' יוחנן אמר
חיצ' זית והקיאו וחור ואבל חיצ' זית אחר
פליגי כי פלייגי בין התוכיים מר סבר 'הרי
נהנה גורנו בכית ומיר סבר אכילה במעיו
אלעזר מר' אמי אמר אכל חיצ' זית והקיאו וחור
אכלו מהו מאי קא מביעלא להיא הויעכל
אי לא הויעכל ותיבעי להיא כוית אלא אי
בתהר גורנו אולמן אי בתהר מעיו אולמן
חפסות לה מדרבי אמי רב' ימי גמרא
יעתקר לה ואתה ר' אלעזר לארכזיה והכ
קאממר להא למלה לי חיצ' זית אחר למא מיר
בידיה ידיאכא למשמע מינה חרתי
שמיעין מינה דלא הויעכל ושמיעין מינה
דרהרי נהנה גורנו בכית אישתק ולא אל
לא מידי אל מופת הדור לא זמנן סגיאין
אמורת קמיה דרב' יוחנן ואמר לך הר' נהנה
גורנו בכית:

הדרין עלך ניד הנשה

בל "הבשר אסור לכשיל בחלב חוץ מבשר דגים וחגבין יואסרו להעלות עם הבניה על השלחן חוץ מבשר דגים וחגבין בוטר

ח' מילון: וְאַסּוֹר לְהִעְלֹת
בָּנָם. כַּי מֵן נִלְמַד מִן
כָּל קֶקְעִיהָ:

ג' מילון: עֲמָנוּמָה קְשֻׁמָּה צְנִינָה מֵי ר' יַמְקָה
הַנּוֹדֵר עַמְנוּמָה קְשֻׁמָּה צְנִינָה מֵי דְקָה

ה' מילון: נְלָקֵן נְעִיר מִזְוָה כְּפָדוֹן נְלָקֵן נְעִיר מִזְוָה
גָּדוֹל כְּפָדוֹן כְּמוֹ (גַּמְלָא) הַגְּדוֹלָה מִזְוָה נְמִינָה: זְמִינָן סְגִיאָן
אַסְטָהָה עַמְנוּמָה קְשֻׁמָּה וְאַסְטָהָה נְלָקֵנָה וְלָקֵנָה גְּנוּמָה צְנִינָה:¹³

המלה נמענה מ"ל דלע"ג דלע"מ מ"ה
הנתקה מילך נחלך הוליך ממס דהמקים נצ"ל נמלכ": יאסר ל"ה גען
עם הגבינה על השלחן וחוץ מבשר דגים וחגבין. ס"י מון ג' מילטן
זרפלו נצ'ל עצי נקל נצע ריבע נס"ן נס"ה נס"ה נס"ה:

הנולר

בנוסף לכך ערכו מילון למזכורות ותכלתנו נו צלצלו נעלם מטעס כתוב בפערת הנקה: א.ג. ר' הילנור: מופת הדור. גדור כדור כמו (כרייה

להפכו נהאות ענמו חיין וסודם

הדרן עלך גיד הנשה

בָּל הבשר אסור לבקש בחלה. דהיינו "גדי וו' גדרן למיה וועוף ומיליג פלייג זא נקמען (קג). חלקו נמי"ד דהוילויים וויליכם למ"ד ליכנן: ואטיר ל"ה העאות. דילמוך חמץ למלכיניאו כי גדרן לוך נגעני וועלעוי מאדרי ווועג"ז שטוחת לאטול צער מהר גיטין כלהי מילון גטמאן גטמאן:

קָרְבָּן אֶל בַּיִת כָּהֵן מֶלֶךְ
מְהֻלָּא מִשְׁׁמָרָה גָּלוּגָה
בְּ: 7
חַדְּשָׁה זָהָב פְּנִים זָהָב
בְּ: 8
אֶלְכָה כְּ: 9
אֶל בַּיִת כָּהֵן מֶלֶךְ
בְּ: 10
כְּפָנָיו מִלְּגָדָלָה
טָבָעָה זָהָב כְּפָנָיו
בְּ: 11
בְּ וְמִזְרָחָה כְּבָנָה
סְכָנָה זָהָב כְּבָנָה
סְכָנָה זָהָב כְּבָנָה
בְּ: 12

הדרן עלך גיד הנשה

בְּלֹא הבשר אסור ללבש בחול
פָּנָא בְּלֹא גָּמָן וְלֹא גָּמָן

למלה כי עיכול ומחה נחדכויה כי הקי: א"ז. ר' הילנור: מופת

ב-ל הבשר אסור לבעשן במלח. לה

לרכנן: ואפordan להעלוות. ליממה

רכינו נחשך

רטמול עפי לרגע ממליט : **مكانה וזה למדיה. מילויו יוכן נען כפל נקנו' וכ' כ' ר' :** **לסודתא** אחויריא אכליינא. לנו נסעהלן שניגילן נעלנות למת טרלית ווימת ערבית הולג פילו גולתא הולק האלון : ובליך מומך דלן פלוג רגען :

כיבים ראשונים מזווח ואחרוניים חובב כה. נכרות נספּי פליק הלו נרניש (ך. ג: וס) דריש מילויו מוקלן ווירטמאנטס הלו מיסים ולטוטניס וויהם קזוטס הלו מיסים למורוניס וויכטמאל צענגלטס קוול דהו טענעל דמייס מלוריוטס כה מוסט ממלע קולדמיינ דלהויל זקמוך ווינו ליי טאן מלם קולדמיינ מלוי ביענו לאנו נאיים למילויו וכוי נמי ליי דריש סמס' לי קדוש וכ טען צאיו פכלכי הה ליין לאעניל לה טואומן מצחיה לאבוי שוחה חובה בטלן בון טיטוון כהן מוקס בככל צון נב' קוקען כלומר בון שסקבלין אוות בשפּי מא לאויאו נצחה לבני שוחה חובה נטילן אאר' קפקאן אוthon המס שטוףין על הרדים בכלי דבעטן לממיין קון ווינה ווינה בכלי צוון עז' שיטוון פטולן לאנטולאך קirs מושטעט פטולן נונלנכה שייט נאס שפה קנדער עליילס מונס ליטול מהר קנדער לפיליך נחציתם כמושטעט וויניך אין גטילין עז' קוקען אייכ' בוניזו ניגנסן כו. כלומר ובבקאנן אוthon עז' החיטה של עז' לממיין אין ניטילן לאו כל' קס' קס' לאו לי' הו לא למדי דאן טיטילן עז' קוקען צו. כלומר אס' פטר בון בחץין כב' בונין כלומר בון מיטס חטן בין מס' עז' לאו אל' שאן הד מולדת

חַשְׁק שָׁלֹמָה
לִרְכִינוּ נְרוּשָׁוּת
לְנַעֲלֵמָה גָּדוֹלָה
סְפָרָטִיכְיָה מֶלֶךְ נְלֻבָּה

אי לימא ביש אומרים מקהנו ולי בע מדייה. פירען קגונומט סקגנום יפה מן הגדמות ולו הוחכ כלן דחמה וב' כ' זומיליס מליח ולם צי מקאמ ולו' קגי לא' קגנום לאן מדיה נמייס בסוכו עיקר ולו' גרא' קגנום וקאה נמייזן דלון הו' לא' נמלמר ולם צי הילן מקאמ ולם מדיא מדיאן

וְנִמְעָן וְנַחַת מִמֶּנּוּ נִמְקֵן
לְגַם פָּלִיִּים יְלִימֹוד לְבִתְּתַחְתָּן שָׁמְלָה עֲדִיאָה
קִיּוֹת וְכֵם כָּלֶן סְכִינָה וְלֹא נִכְתָּב
לְמוֹתִים קָנִי כִּמוֹ נְקִיּוֹת לְמוֹתִים לְקָנִי
נוֹלָה לְפִצְחָוֹת לֵיהּ נִמְפְּלָר הַקָּשָׁךְ
לְאַדְמָה עֲדִיאָה מִקְיֻם וְכֵלִי פִּלְוָטָה
פִּתְּתַח שָׁמְלָה סְכִינָה מִקְנָה וְלֹא גַּעֲמִית
לְלוֹתִים נְקִיּוֹת אֲגִי הָעֲדָה גַּרְעָן וְלֹא
גַּעֲמִית דְּעִדְעָה וְכֵלִי סְכִינָה מִדְמִית
לְלוֹתִים יְבָעִין וְצָמָת הַסְּבָבָה לְהַלְמִימָר
וְלֹא קָנִי גִּמְקָנָה דְּגַנְיָה הָלָן לְקָדִי
לְיקָנָה נְגַדְּתָה וְלֹא נְעַנְנֵת נְגַדְּתָה
לְלָנִי וְצָמָת אֲוֹתָה לֵיהּ נִמְפְּרָךְ הָסְקָן
סְבָבָה לֵיהּ מִקְלָיָה בִּתְּתַחְתָּן שָׁמְלָה וְמִחוֹמָרִי
נְגַדְּתָה הָלָן דְּלָוִת לֵיהּ מִילְיכָה חֲמִרִיתִי
וְלֹא מִי נְגַדְּתָה דְּבִתְּתַחְתָּן שָׁמְלָה תְּלִתְתָּן
וְנִקְטָה מִקְנָה וְסָבוּא קָזִין דְּכַעַי מִדְמִית
צָהָדִים וְכֵם כָּלֶן סְכִינָה דְּקָגִי נִמְדָד
וְזָמִית לוֹ מִקְנָה דְּלָסְקָן כָּוֹן נָטוּ
נְפִתְּמָה כָּלֶן נִמְקִינָט מִקְנָה לְכֵי

לטחל עפי לגלו ממליח:

מִקְנָה וּהָ לֶמְרִית. מַלְוִיכָה
נָעַן מִלְּפִי נְכוֹנוֹ וּכְיֵפִי
ר' ר' ח': לְסֻעָּדָתָא אֲחַרְתָּא
אֲכַלְּנָא. לֹא נִמְעוּתָה סְגִילָין
לְעַשְׂתָה מְהֻת זְמָרִית וְתִמְתָּם עַכְבִּית
הַלְּבָנָה הַפְּלִילָה הַלְּגָלָלָה
וּפְלִיקָה מְוּרָה לְלָגָל פְּלָגָה רַמְנָה :

מִוּם וּאֲשָׁוֹנִים מְזָה וְאֲחַרְוּנִים
חוּבָה כָּה. נִכְלוּתָם צָמָף
פלִיךָ הַלְּזָה לְמַנִּיסָה (ק' ג' : טט) דְּלִיסָה
מְלוּכָיוֹסָה מְקָלָה מְוַתְּמַקְדָּשָׁתָה הַלְּזָה
מִימָּשׁ לְחַקְנִיסָה וּוְיִחְשָׁסָה קְרוּטָסָה הַלְּזָה
מְלָמִיסָה תְּמָרוּנִיסָה וְמְהַמְּכָה נְעַלְמָלָה הַלְּזָה
לְלִי צְחָן מְלָה קְדוּמִית מְלָה צְעִינָה
לְלִי דְּלִיסָה כָּה נָגָן צְמִיסָה תְּמָרוּנִיסָה וְהַיִּשְׁעִינָה
כְּפִין לְהַלְּזָה יְלִין לְכַעְבֵּר הַתְּסִוְמָה
סְטִיחָה צְמָן הַלְּזָה וְלִי מְגַנְּבָה וְהַלְּזָה
סְטִיחָה כָּסָה טָהָרָה סְפָלָה פְּקָולָה
לְעַטְדָה קְרִיָּה לְסָסָה פְּסָלִין
בְּגָלְכָה סְרִיטָה לְסָסָה צְבִיאָה קְלִמָה
עַלְיָהָה מְוֹצָה לְטוֹלָה הַלְּזָה קְעָדָה
לְפִיקָה נְמַצְתָה כְּמוֹעָדָה וְלִירָךְ
וְלִיטָולָה פְּקָולָה מִינָה הַלְּזָה קְעָדָה
מְלָמִיסָה וְלִיטָולָה מִינָה הַלְּזָה קְעָדָה
מְלָמִיסָה וְמְהַמְּכָה מְוֹצָה לִי מְגַנְּבָה
כְּדַקְמָנִי גְּנִימָה הַלְּזָה מְוֹצָה
וְלִרְצָומָה הַלְּזָה וְלִרְצָומָה

בעפעין את הידים בין בחמיין בין ו אלא שאין הוד סולרת נכלכה' ומכלן כמג רכינו יסודה נפליך נמה מליקון נמווק' לקלות צמע' ווס מלהר לממע'יס כנון אין גמיה נטער טאן רבבך קולבה יווו ניריגו תלע' טוילט זרב' :

אלימא בית שםאי אומרים מקנה. פיו: **ולא מדרה.** גמיס טקיקיעו יפה מן סדרתם ולם הוכחה לנו בדקה: ובית היל אומרים מדרה **ולא בעין,** קינה. לדע קני לך נקיון תלג מדיות נמייס ווועו עיקר וווען גלץ קינעה: אוין ביגונח פיך. לאכטעל נלהכל נצער טלקר גניבא:

אין קינות הפה אלא ב-
אבל ברשערי לא ורהור
בקיריא אבל בחמייא
מיולי ברכיביא אבל ב-
בכל מיili הוי קינות
וירקא בעא מיניה רב
שרה בגין בשר לבניה
וואר אמר רב חקריא א' לייקומי רשי"
קס יתול מליח וגס הון ממפל
נמוץ ספס כאל שעיסים: קחמא תמרי
וירקה. רילן קו: בין בשר לבניה.
טנטנע טעלל צאל ווועס ניגול
גאנז: אפורה לאכט גבינה. מיטס
לצצער מועל זונען ווועל לדק נפה
ומעליך נגעומו: בשר שבין השינויים.
יע צענץ צאל צאל ניגול גינז
תנייה. אך פוגה
ליזום בע קלט מים
טאנט, סאלן מדוי
וואט פערת אנט אנט
לא צעל צעל צעל צעל
הה לה... סייד. מײַן

וננו נל טענו: דבש רעדן.
הולם מיקלי צבר: אנה לדא מילחא
הלא בר חמא. לדער וו לא גרווע
מלכט כוומן קיין: לומחר כי השטא.
מנמַּה לעם: סייר. פוך ווועה
קלקשטי מיס קן נמיום: משכח
איסטריאו. מויל קלע מאני צמאנקס
כל לאלין: פתכא דאופי. מאוי
עליס עוקבא אנא לדא מא
גנחות וציניות

לבי אבא דאיו אבא
האדונא לא הוה האכל גנו
השחטה ואילן אנא בהרא
אבלינא ולסועודה אה
שומואל אנא לדא מל
לבי אבא דאיו אבא^ט
זמני בויומא ואנא לא ס"י
שומואל לטעומיה דארמר
קיטין מלה נורה נכמי נכל ים וילעה
מה יעטה: צנורא דברדא. קמיס
יזלען מון גולדוינן ומלהן צפער
סיגומוי דורך פהמ שנטפה דטלעה:
רמא קלא. כריס קול ווועו: חוכבה.
עדיפלן ממענו ולקומייס^ט: מפרץ מה
וואטמייסו: מגוזה. לנטונג דנרי
מלכלייס^ט: אומצעים. צונטעלן צו
תרבזון גאנזען זונען.
אה אס, אין לייא
בכוחה קדרתני בערדיין
רטות אינן מדבר
דוא דוא מזבזב
יעו שותה תוביה קרי זיין
קיטין מלה נורה נכמי נכל ים וילעה
הבטה הנארש דלא
הבטה הנארש דלא
אַסְטָרָה וְכִיהַכְּרָקְבָּה:

נכמיה כל יומא משכה א' נכמיה כל יומא וומא י' דדרי פרחא דאופי אמר להה לבוי מר אמר ליה ^ה אסמי הויה סיר' נכמיה כל כל בני אסחורי דמר ע' נכמיה נונטער' עונגען' רשות חובה קרי לך. מוטס לימי מלעניעיס נאלדיין קלי ללהטוני הופכ להע' פ' שלין תלג' מלה מושטם קן היל גאנזום נקלומס הופכ: בין בכלי. ממיחיאס ל�נדס: קיננאס. לס נונע פלאי עטס ווקסמן מומקין רשות חובה וכאמ' כה' צו יודה ובר ז' אין זו מדבר כי אם אויה לאילין זו ופיטרין ז' ותבוחו ט. מ' מהדרם (גילין) לחתה בסופו ט' ז' נואה ורועל

נמלן לתוכו כל לכלה לנו כל הול
ולמ"ד חוץ נומלן על גב קליקון צפיף
דמי ולקמן מפלט מפותח דרום ענה
חולס עליון כסאן על גבי קליקען:
מפעגען. לנטיג'ע ט מליכין לת פלאיס
ומגעלען נגן מה וויס נחנטצען:
סולדק

“אמצעים רשות מצוה לגבי רשות חוכה קרי לה
ואחרונים חוכה אמצעים רשות ראשונים גוטlein בין בכ-
ארחוניין און גוטlein אלא בכלי ואמרי לה ‘אין נומ-
מאי בינויו איכא בגיןיה^ט קינסא מים ראשונים נומ-
בצונן אחרוניים ‘אין גוטlein אלא בצונן מפניע שחמין כ-
ואין מעבירין את הוויהמא: מים ראשונים גוטlein
בצונן: אמר רב יצחק בר יוסוף אמר רבינו לא ע-

נכלה הילג מהרוויס אאס נוורן הילס מטוס מלג קדומית הלן טענו
שלין ניכך על קרייה צמע צלפוי מטוס חדר קדשנו כמונתו ומוינו
נויורק מזינה יחש פונזיאני ררבר ווילס דרייב הא יתך

וְלֹתֶרֶלֶל רְלוֹלֶל לְלֹאַרְוָהָן לְלֹקֶל אַצְטִי לְנֹלְזִיאָה לְלֹזְלִישָׁא

"יה' נתן קולו ומני' ואת בריתך אקים עם יצחק אחד קראתינו וכברוי אתנה'"
(שו"ת מן השטמים)

ועליו יחנו

פירוש תלמידי רבינו
יונה החמיך (ניורנדי) ז"ל
(עט"ס ברכות)

פירוש רבינו יהונתן
ב"ד דוד הכהן מלוניל
(ק"ס עירובי)

אוצר הטעמה

נימוקי יוסף
לרבינו יוסף חביבא ז"ל

פירוש הר"ן
לרבינו נסים נידראובן ז"ל

אוצר הטעמה

פירוש רש"י ז"ל (פלוקט ע"ז נדול קרטון אחד מפירושו על התלטורה)

השגות הראב"ר
לרבינו אברהם ב"ד דוד ז"ל
על הר"ף
ועל בעל המאור (ספ"ר כתיב ספ"ג)

ספר המאור
לרבינו זרחיה הלוי ב"ד יצחק ז"ל (הזר"ה)
אשר יצא להשגת חרב"פ
ויקראתו המאור הקפטן (על סדר ויעס וטעה)
והמאור הנדול (על סדר נשים, נזקן וקדושים)

מלחמות ה' ספר הוצאות
(על השנות הראב"ר על הר"ף)
لרבינו משה ב"ד נחמן ז"ל (הרמב"ן)
אשר "מלחמות ה' נלחם להצלת הר"ף" (לשון הזר"ה)

שלטי הגבורים עין משפט
(חכ"ס נב"ר חיל לזכות הרבים" (חזר"א)
רבי יהושע בועז ליה ברוך ז"ל
וכטהורה וו הורחכ" עין משפט" בטה ורוח

מסודרים מחדש מקומות ומוגדים ע"פ כתבי יד ודפוסים ישנים, ובכיבם "הגחות וציוונים"

כל הבשר פרק שמיינி חולין

1.72 - :2

א *מ"י פ"ט עאלת ממען
מהלכט מוקהה גלאה
ד אמר קמן טו בפ"ט כ:ג
ב *מ"י סס פ"ט נלאה
סנה פ"ט י"ז
ג מ"י סס פ"ט גלאה כ
ה גנו סס טומען י"ז
ה פון פ"ט ג'ז
ד י"ז פ"ט מלאכת
מירים גלאה וטומען ס
י"ז פ"ט מילאנת דיליש
בגנאה י"ז טומען
ח מ"י פ"ט מלאכת
מירים גלאה וטומען י"ז
י"ז פון י"ז פ"ט

שלי הנבראים
א עדין מליל דבינה
להו צבר לדמי
רכיש פ"ט נא
בצחט המפרשת
בכבר אין כל דבר וואה
שעו ג'ל לא לול נבדקה
הMRIו לפיה קמת אדרית
פי עז שיטתה כבישו
שמתקון פסומה ברקע
קדמתו שפטו אוחז
צפתה וקם ר' ר' מילא
מ"י פ"ט מלאכת
מהלכות קפוקו (א) (ט)
וארקען (ל) עיקק רק:
יע (ט) ג'ר וארקען (ט) (ט)
וטו (ו) י"ז פ"ט נא
קי (ט) וג'ר (ט) ומלידי
עגלה צמי (ט) צבר
וכתסה קהה ומי' ג'ז
צבר (ט) צמי (ט) צי' צי' צי'
טאטי צי' ספחה תולח
זון שאעל בכור מהס
חגון ממלילה ורואה
חפקין זון פון דאי
ומי' קהה סס מלה
צבר (ט) צמי (ט) צי'

עוזמו תל' ממר בזון
קוול נס אדכער ק'
טממען דל' מון גדר
אַלְמָרְן דִּלְגִּיז
(נאמון ד' ז' וו)
ועל צק' ז':
עיל'ה עם הגבינה
אל השולחן. דקמיכי
בונן ומכח'ה ג'ל גוינען
חטוו חיליכא ז'ב'
היל' גלידנן דל' ג'ל
עליהם דל' ג'ל
דליך'ה: דבר זה
ומוחמרי ב'ה.
מקלין וצית גל
ה מנה גלעטמען
וימ' נקיין ק'
ז'ב' דל' הילומ
המכוו מיט' גולא
(ו.) וכיל מיט' גנ'ם
היל'ן שאוכ'ץ עלי'.
טמיעת פיא גל' יונ
נורון זה בצד זה
ונכלך גל' יון
דכין צהינו מוכל
ג'ל גוינען:
סתתמא רבבי עקיבא
אמר ב' מיר
שחויה. דכל צמ'ני
ה נסנק דכרי'ו ולט
ויל' האטיט למוח
(ט) י'וֹדֵה (ט) טפה בז:
יע' קות' מען מליס
צבר מן אטוקן ק' טע
ספיט וטולן ולט לטס
אַלְמָרְן דִּלְגִּיז
ויל' ג'ל וו' מומר נס קנא

אלחמת ה'

הנפטר (נקטן קם).¹⁴

ו- משלך מיט ובלון ומור גלגול מוגן גלון מכם
גדי הנשה כמי התמי שס וו' ראמאל ע

א) ר' דמשיך לדוחה בר ובו הונא איב' לבאורה חווין דטוסק דלא אמרנן חתיכה נישית
 באל כל בולותה הר' הו בא בירע או כו' בסופו של מהלולה אז אל נושא בעבורה. ר' ויל' דטוסק דלא אמרנן חווין דטוסק און בשאר איסיטון חווינן געשית נבללה זהה וזה דעת ר' דרומכין. דהה אאהוא רדרכה בר ובו הונא מצעין למירם דודחרא' באכמת פוקס בשאר
 יונישין דרבבה בר ובו הונא דלא אמרנן חווינה ענשיה בלבול לא לערמאן דודחרא' בגב' יהיל' דודחרא' סוב' דרבבנה געשית נבללה. ב) ה'שתא מס' רבינו אין לא קשיית עעל מאוראו עלי' יש' הי' דוחחין געשית נבללה.

עטפן אגדתנן וקונט סטי נמי נזירויות דהון מלון קון (ט' ערך ג' צ' ז' ט': אונדיבער).

۱۷۰ - ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۳

א. מ"י פ"ט מהלעתן
מהלעתן קורותה הכלא
ב. טומ"ר י"ד פון פט
קעפ"ז:

ב. מ"מ פ"ג מהלעתן
נולדה הילך ז מגן
שען צו טומ"ר קורת קיטין
קם קעפ"ז:

ג. ק"ה פ"ג מהלעתן נרכות
כלא ז מגן ז עין זס
שען צו טומ"ר קורת קיטין
קם קעפ"ז:

ד. ק"ה פ"ג מהלעתן
מיטטה הכלא ז מגן זס
שען צו טומ"ר קורת קיטין
קם קעפ"ז:

ה. מ"י פ"ג מהלעתן
נולדה הכלא ז מגן
ו. מ"י פ"ג מהלעתן
נולדה הכלא ז מגן
שען צו טומ"ר קורת קיטין
קם קעפ"ז:

ח. ק"ה פ"ג מהלעתן
נולדה הכלא ז מגן
זס טומ"ר קורת קיטין
קם קעפ"ז:

ט. מ"י פ"ג מהלעתן
נולדה הכלא ז מגן
שען צו טומ"ר קורת קיטין
קם קעפ"ז:

כ. מ"י פ"ג מהלעתן
מהלעתן קורותה הכלא
ט. מגן ז מגן קורת קיטין
טומ"ר י"ד פון פט
קעפ"ז:

רומים ראשונים מזוועה
חובה. מוגה עדיפת
לOLUMN מפלט מה' כוכמי-
סמיון נקודות: **נקודות:**
בכלי. סממיון נקודות:
חוותיותם קרטים. נמד'
צכם גם כל' כו' נמד' לח'
ג' קירען נמי ציקינעל: מ-
יריכין למ' קדיס ומכילו
סיקם סמצעין: [קה:]
נקודות:

ובן, אמר עזענאים ושות
בן בבלו בין ע"ג
נטילין אלא בבלו
ז"ז ע"ג קרכע מפנוי
ירון^(ט) איכא בגיןיו
רשימים "מים ראשונים
בצונן אחרוניים" אין
כל בחמן לא מפנוי
ההדים ואין מעבירין

אשנוגן איזו צוין
ימים ראשונים ניטלן
קרען אהדרנים אין
ואמרי לה אין ניטלן
שרוחה רעה שורה על
קיינמא שהן חתיכות ק
נטילן בין בחמץ בין
נטילן אלא בזונן אמר
שהחמצן מפעפין את

נִגְיָה וְלֹא כַּמְשֻׁתִּים זְהִימָּה יֵה
גִּנְיָה וְהַלְּכָה וְאֶלְיוֹן לִיאַס צְבָרָה וְהַלְּכָה
קִינּוּם כְּפָה עַד זְהַמְּלִיקִין לְקַמּוֹן
מֶלֶךְ פַּיְן מַכְזֵיל נְגִמְיָה חֲוֹצָה
מַכְזֵיל נְגִמְיָה דְמַעַיְקָרָה קְהַלָּמָר
חַלְלָה שָׁבָרְמָה וְלַי וְיַי הַמִּיר מַה
שָׁוֹקָה) מַסְפִּיק וְתוֹמֵר טְמֵנָה כְּלָלָה
תְּמִרְקָר יְמִינָה וְלַי הַלְּכָל בְּצָר וְהַמְּמַכָּבָר
גִּנְיָה מַוְךָ שִׁיעָר קְעֻודָה תְּמִרְמָת
חַלְלָה כָּלָקָה כְּפָה חַלְלָה נְקָנוֹת

השנות הרב"ד

(א) כתיב שם: וועַגְבִּינָה נאכְלָוָן
בא-אַסְטְּרֵיךְוֹרָן וְאֶצְרֶיךְיָי
לְאָסְטְּרֵיךְוֹרָן טְדֵי יְאָא בִּטְמָכָא
לְאָא בְּלִיְיָא אָפָעָל פְּיָי
שְׂהָדָקָדִים וְעַזְבִּינָה
שְׁלָשָׁוּם דְּבָשָׁר שְׁעָרָה
סְדָרְבָּנָה:
וְהַדְּאָבָדְקָה עַלְלָה

ב. מ-פְּרָטִים (קד:) דלכלן טהרת השם וטהרת הולא רשות
ג. מ-פְּרָטִים (קד:) דלכלן טהרת השם וטהרת הולא רשות
ה. מ-פְּרָטִים (קד:) דלכלן טהרת השם וטהרת הולא רשות

תמל ליא דילמה לי
[טמלה] נסער
הניעו איה (הלה) כי מלי
ווער וגבעה (טמַעַן)
צויה נסער
דאש הנל הנג הנלני
ווער קודמתה חיל גוף מדרה
ווער קא כי צח מהט מילא
דמא טה וגבעה

ן- נבניא נמר עז
ולדי מוקו ע"כ:
[בתוך ט"ט] ומה
שפק רח' אלטס
בחמי טבריא
קדריה גמנסיה בריכות
אלן דברת ג' א
היא י' הדרבן וכ'ו
איין וה בעניין נכוון:
ד' ארכנטוון החרב

ב' נל' אמר ממה אין
הלו למומ טכנייל
סטור הו יי' נצטיל
ליזמות טה חוקיה
כל' כמו ספקן חממי
ר' ותמי מהלוקום
ולס יתמר להוציאין
דוחקיא דטלפלי^ו
ג' הלו צביה לאס

וְנִזְמָן שֶׁעֲמַד בְּכֹתֶר
אֵלֶיךָ כִּי קִידְמָה
מְגֻמָּן דְּמִינִי טְכִירִי
וְעוֹד כִּילָה
קִיקְעִיסָה נְמִינָה וְבָלָסָה
וְעוֹמָן מְמִלָּה לְלִבְדֵי
וְעַזְוָן הַלְּבָשָׂה אֲרוֹנוֹת
דְּבָרִים וְלִמוּד יְחִינָה
מְמִימּוֹנָן הַלְּבָשָׂה

! מלירות צבאס
הכגמה זומה מין
סמעתי מפי המכש
עמרוס ליט לין
א כל נמקוון ודלי טעו

סולדת בהן אבל פושין לית לנו בה. אמצעי רשות אמר רב נהמן ל"ש אלא בין חכש לחייב

המאור הכתבי

הרי"פ ז"ל בהלכתיו על לא נכון (ד פריש דמי ורב חסדא אכן בשור כי היו עד כי שהה כדי שיעור טעה אחריו). פירונגו והשחכו המפרשים (^ט) זה שאמרו בגמרא אבל בין מהכי לגבינה וחובב בין תבשיל והשחאה לגבינה דמייקרא אי אפשר לומר כן דהא דיקין בגמי' בין כמה ישנה בין שר לבניה וכמי' כמה (ישחה) בין גבינה לשור. גם המפרשים שפירשו (^{טט} דמייר) בתבשיל שכן בו (^{טט} היבש) בעינו אלא טעם הבשור הוא שיש בו הכל שבוש הוא לפי מה שנגנו שלא לאוכל גבינה אחר בשור כלל עניין וטע ביפויו שום להעמיד מנהיגיהם ומה שכתבו הוא המחוור וכן נהוג כל חכמי צורת (מי חומי דדה עז).ritis מיטים אמצעיים שכן תבשיל לרוחש ולקיים דעלמא בגין שהוא בין זה לזה מעת אפלו שניהם של בשור או שניים שהה בין

ו מה (שכח) (³שפק) הורי ר' זל בחמי טכリア חקוקה
במסכת ברוכת בפרק אלף דברים (ס' ו) לא נראה הדבר כן.
הא דאמר רבי יוחנן כל גופו טוב כל בהן ידיו לא כל שכנן.
לטעמה חזקיה הוא ואמר כבמי האור כלומר אודו ליל
בחמי טכリア (⁴מקול וחומר). והוא דאמרין אמר רב פפא
פסpigנדו במנא צויל עלהמא לא פלייגי דאסטר. لما קאמר
כבי יוחנן לדכרייו חזקיה הוא וקאמר הци כלומר אם תמצא
ונרמר חמוי האור אסורין הוא הדין לחמי טכリア (⁵כלומר) היכא
רפסpigנהו במנא.

างן השआ דקיימא לא כרבוי יוחנן בחמי האור ממנהן של דוחויל גליל קלישניא בתורה ואמרינו בגמרה מכל דראשונים אף על ישיחיד סולחנה בהן מותר היליך כל חמוי טבריה וגוטליין מהן לדייט אפיפלו בכלה בירחוא ואפיפלו במנא ותו לא מירוי וה' ר' שלמה ז"ל ור' י"ע הפריש בין חמוי האור לר' חמוי טבריא ואמר כי אלו היהת להם עעה הכווש וואלו לא הייתה להם שעת הכווש ואין זה בענייננו).

[א] ר' יצחק בריה ר' רב מושגיא איקלע טבי רב אש' אישו ליה גבינה ואכל איזתו ליה בשרא ואכל כי לא משא יידיה וכו'. נקיטין מהי עובדא ומשמעתא דאתהן בהדרין עניא היכא דאלכ בשור מקמיה בגבינה אי ההוא בשור דאלכ בשור חיה וכחמה הו צרך נטלה דיס והוא דאלכ בלילוה וצורך נמי קונה הפה בפת אי נמי בכל מיל' בר מקמחה ותמרי וירוק והיכא דאלכ ביממא קנה הפה צרך נטלה דיס לא צרך דהא לא חוי להו. והיכא דאלכ בגבינה מקמי בשור בהמה וחיה צרך נטילת דיס וזהו צרך דאלכ בליליא אבל קנווה הפה לא ציך לפי שהגבינה מעתכלת מהרה שוננסה לתוך הפה ואין לחוש לה מה שאין כן בכשו שהבשר של בין השינים נקרו בשור כדליך (כember יא, לא) הבשר עודנו בין שניים לפיק' ציך קנווה הפה ואכאיילתו אבל אם הקדים ואכל בגבינה אין ציך קנווה הפה מפני שיש לו עיכל הפה מד וαι אבל במאם לא ציך ולא מידי לא נטילת דיס ולא קנות הפה.

שעף ובגינה נאכלין באפיקורן ולא צרכי ולא מידי לא ביממא
ולא בליליא אף על פי שהקדמים עשו לגבינה משום דבש
ונוף מדרכנן^(๔) אי נמי אקויל אקיילו כי היוי דאקילו בהעלתו
לבית שמאי.

ב-היכא דשנה ליה שש שעות שייעור שהייה שבין סעודת למסודה ב-

אך על פי שאכל בשוד באהמה והיה מותר לאכול בגינה בין ימים בין כלילה בלבד טלית ידים וכבלא קנוח הפה ולא אמר רב בסדרא אכל בשוד לאכול בגינה אלא באפיקון כלומר בלבד טלית ידים וכבלא קנוח הפה אבל בנטילת ידים ובקנוח הפה הכל מותר ואמס אכל בגינה מותר לאכול בשוד בלבד קנוח הפה אבל טלית ידים בלבד צריך מעובדא דרכ' יצחק בריה דבר מרושיא ר' אילן מה הדור מחישבות כל המשמעות قولן. וכן פסק בעל halachot ר' ראשוןות זל (הלכת גודלות ע' ע'). ומה יתבאר לך מה שפסק

מלחמת ר'

זהות בספר המאורה; ומה שפסק הרב אלפסי ז"ל בחמי טבRIA חוחקיה במסכת ברכות פרק אלו דבריהם וכו' עד והרב דבינו שלמה ז"ל הפריש בין חמץ האור לחמי טבRIA ואמר כי אין היהת להם שעת הכישר ואלו לא היהת להם שעת הכישר ואין זה בעניין נכון.

אמר הכותב: אין יותר להציג על זה טהרי מפורסם נגמרה וגירושה יתיר לעצמו.

תתלמוד בבלי <זע וחדך> - לא חוליו תלמיד גרבלי עמוד מס' 222 הובאה ערך תרבות אשנזה ברהמיהו.

בכלות ובל ממלול דענו עס הרגבינה מל האטולון ווח'ג' פיל' בוכ' לחול. מה'ו? (ובן):
אשרי' ס' ז' ובסזהה מן השמונר הילע ערל כלכלה בעבירה ווועה' זונ' גאנ' לאנער מען האטולון

פז רופטי רמזוי דינים המחוודשים המבוארים בזה הסימן
 (ד) אסור לבשל בשר בחלב אשה ואם נפל חלב אשה בתבשיל [מה דין]:
 (ה) ביצים הנמצאים במעי תרנגולות אם צרייכים מליחה: אם מותר לאכול
 אחריהם גבינה: (ו) עור קיבעה שמולחין ומיבשין אותו וממלאן אותו חלב:
 (ז) לפני מה מעמיד בעור קיבת כשרה
שבורי אנו אוכלים ביצים בנותן טעם כיון שהוא מעמיד היה ראוי
 לומר שלא ליבטל: קיבעה שהעמידו בה
 הרובה גבינות ואחר מכן נמצא בשק שכזו
 הקיבבה מעט מן הדקין: גבינות שידוע
 שאחד מהן נעשית מקיבבה אסורה אם
 אוסרת כל האחרות מטעם חתיכה
 הרואה להחכבר: בשר בחלב כבוש או
 מלוח אם הוא מותר בהנאה:
וזר בחלב כווארים בזה הסימן

א. גען) אוחז בזער בחלה בחינה

לא תבשְׁלָג דַי בְּחַלְבָן אָמוֹן
וְנוֹאָמֵר שֶׁלְשׁ פֻעַמִים בְתּוֹרָה אֶחָד
לְאַיִלּוֹר אֲכַילָה וְאֶחָד לְאַיִסּוֹר
הַנְאָתָה נָאָחָד לְאַיִסּוֹר בִּישׁוֹל וּכְוּ.
כְּנַלְיִתְמַלְמָה נְקֹף פְּלָק לְלַכְטָר (קְטוּ):
וּמְשׁוֹשָׁן וְחוֹצִיאָה אַיִסּוֹר אֲכַילָה בְּלִשׁוֹן
בִּישׁוֹל לּוֹמֵר שָׁאַיְנוּ אַסּוֹר מִן
הַתּוֹרָה אֶלָא דַרְךָ בִּישׁוֹל אֶבְלָל
מַדְרַבְנָן אַסּוֹר בְּכָל עַנִּין. כֵן לְמַן
קְלַטְנַיְמָה נְמַה (קְכָל בְּגַם שְׁלַמְדָה):

ב(ג') וגדי [ה] לאו דוקא וכו' ולא שנה בחלב אמו ולא שנה בחלב אחרת אלו שדבר הכתוב בהזה ואינו נהוג אלא בטהורה כגון בשר בהמה טהורה בחלב בשר טהורה בחלב כמה טמאה וכו'. מילא ס (קג). נטול נטלה עטולה ומילא נטלה

דרכי משה

ומתיו ממנו על אותן קדרות או צולין בו בשר ולפעמים משימים לשם קדרות של הלב ומתיו עליו עכ"ל ובמדינות אלו נהגין בהן היתר והעתם נ"ל משום דאין לחוש להחזיק ריעותה בדבר דבר דלא חזין ובפרט במדינות אלו שאין רגילין כ"כ לבשל ולצלות באותם חנורים במקום שהקדורות עומדות שם כנ"ל ובמהר"ל (מנוגים הל' אורה עב). מים שחופפני בו הראש אסור לתקנן בכל' כשר משום דהקייטמא שעושין בו המים רובן נוטlein מן היכירה אצל האש ונחכשלו שם קדרות הלב וקדורות בשר נמצאת בשר וחלב מעורבין בה ופעם אחת רצוץ לבשל בסיר של נחושת שעושין בו אלו המים וצוה מהר"ל להגעילו עכ"ל: בהגחות מרדיי פרק ג' דעת' (שלטיגי היבורים שם אות ט) תשובה רביינו ברוך שאסור לבשל ג' בשר אסור בבית ישראל בקדורה של גוי שמא יחתה ישראל בגחלים מחתה ושמא בישל בה הגוי בשר בחלב או נן בשול לבדו וכחיתוי עוכבר על לא תבשל והיה מצירק לשפה היושבת בראשות ישראל שתי קדרות אחת של הלב ואחת של בשר עכ"ל:

ונת לטעו כלהן לוח מלל מקושט כמנמיסו לאלה
רב לא תבשל בו. מולין פליק כל קאנט דע
קד דהווא הדין נמי שור ושה בו' א' לא
טכטנעה סאוך גדי בו' מה מיניקס הומו וו
לא חלנן:

פרק ז

הנהנה למדנו שאיסור הנאה הכתובה בהדייה היה דוקא על ידי בישול אב אויסור אכילה והוה אמינה דיה חייב עלייה אפילו ללא בישול דזה איננו דבר מה אמינה זו ולא נכח באיסור אכילה אלא היינו לומדין אותו מקל וחומר דאיסור הנאה וא"כ נימא ר' לבא מן הדין להיות כנורן אלא יש לומר מדאיצטראיך החורה לכתוגן איסור אכילה בלשון בישול כתוב נמי איסור הנאה בלשון בישול אל"ג משוג דהו אמינה hei איסור הנאה הנכתוב בלשון לא תהנה ור' לאכילה ובישול תניינא קאי אונאה גודתא בלא אכילה דהיא דוקא לא אסורה כי אם דון בישול אבל אכילה הוא אסריין אפילו בלא בישול טמ"ל:

פונוגרפיה לרזומותה לס כוח ותקולו והוא קרי עט גב לדמיון לנוגה ותקול צלול
הקליל וכמוהן למסמייל מכל מקום לנעין מכילה נגוי ממשיכן על מהן דמייקל
ווגר חייזקן צמיה יחוור וימכלינה לארכון לדף קס ממכלה טמן סכלתנו כמוהן
דמייקל ע"כ:

פז א איסור בשר בחלב וכו'
עד אבל מדרבנן אסור

מגולגולין ואין אלו חוששין ממש דם :

הַלְכּוֹת בָּשָׂר בְּחַלֵב

סימן פז

פרקט רמזי דין' המבויארים בזה הסימן

(א) טעם למה הוציאה תורה איסור אכילתבשר בחלב בישול: איןנו אסורים מן התויה אלא ורק בישול: (ב,ג,א) מפני שהוא בשר בחלב: (ה) דין כיוצים הנמצאים בעופות לענין לאכלם בחלב: (ג,ב) דגים וחגבים מותר לאכלם בחלב: (ו,א) דין מבשל בחמי טבירה או מעושן או דם שבשול בחלב: (ו) המבשל שליל בחלב חייב וכן האוכלו: המבשל שליא או עוד גידים ועצמות ועיקרי קרניות וטפלים בחלב פטור וכן האוכלו: (ו,ב) המבשל במים חלב או בחלב מתה או בחלב זכר פטור: (ח) נסיווי חלבא אם הם בכלל מי חלב: (ט) חלב הנמצא בקיבה אם מותר לבשל בו בשור: (ו) מלך הקינה בחלבא או עמד בה יום אחד והעמיד בה גבינות:

(6) איסור [ב] בחלב (ז) כתיב (שモות כג יט, שם לד כו, דברים יד כא) [א] לא תבשל גדי בחלב אמו ונאמר שלש פעמים בתורה אחד לאיסור בישול واحد לאיסור אכילה واحد לאיסור הנאה והוציא איסור אכילה בלשון בישול לומר שאינו אסור מהתורה אלא דרך בישול אבל (א) מדרבנן אסור בכל עניין: ב (ג) וגדיל לאו דוקא

ב,ג(א) וגדי [ב] לאו דוקא וכו' ולא שנה בחלב אמו ולא שנה בחלב אחרת אלא שדב בטהורת כגון בשר בהמה טהורה בחלב טהורה אבל בשר טהורה בחלב מהמה טמאה וכו'. מטל

(א) במרדי פrk אין מעמידין (רף שפ"ז ע"א) (ע"ז סי' חמץ) יש להוכיח דאם נאסר בשר בחלב ע"י מליחה או ע"י כבוש דודוקא באכילה אסור ולא בהנאה ויש לדוחין הילך המתיר בהנאה אין מוחין בידו כל כמה שלא אשכחן ראייה לאיסור עכ"ל. ובמגיד משנה פ"ט מהלכות מאכלות אסורת (ה"ד) כתוב דיש אוסרין בשר עוף בחלב בהנאה ע"ג שהוא דרבנן ולקמן (קלח). פסק הטورو דשורי וכן כתוב הארוך כלל לי (דין ה) שכל דבר שהוא מדרבנן מותר בהנאה וכותב מהרי"ו (דין הולכות סי' כא) אין מערביין מים שהודחו בו קערות של בשר עם מים שהודחו בו קערות של חלב וליתן אותן לפני בהמתו דהוי בשר בחלב ואסור בהנאה עכ"ל וכותב באיסור והיתר הארוך בן כלל לי (דין ו) דאין להקפיד כולי האי אמן המחייב תבא עליו ברוכה עכ"ל: כתוב בפסק מהרי"ו (שם סי' כד) הקדרות שהן עשוין בתוך התנוריות של בית החורף ומחייבין בו מים אין להסתפק מאותן מים לא לברש ולא לחלב ממשום דלפעמים משימים קדרות עם בשר לתוך התנור

פ' (ה) איסור בשר בחלה. רציו טינה נצוו כלה שמתחל ליקול נצח נמלג ולג' המתחלין כן נצחן ליקளיס הפקר לו מוג' צב' ליתן טעם על הג' דקימתו נל' ניקו נצח נחלג נקיילה ונגאהה ולג' מני' נסואה חלמ' ליקול נצול לנ' המתחל ליקול נצח נחלג ר' ל' סמה צב' מחויקון נצח נמלג נקיילה ונגאהה וזה טענו סכתמ' נל' מצל' ג' פטעמיט

פ' [א] לא תבש גדי בהלב אמו כו' והוציא איטור אכילה בלשון בישול לומר שאינו אסור מן התורה אלא דרך בישול. וכל שכן בהנהה שאינה נאסרת אלא דרך בישול ומכל מקום הוצרך להוציאה ג'כ' בלשון לא תבש דאל'כ' התייחס או מארו אותו קרא שלא כתיב ביה לא תבש מיירי באיסור אכילה ואין להקשות לא ליכתוב וחומנה איסור הנהה בלשון לא תבש אלא ליכתוב בהדייא איסור הנהה ונילף מקל וחומר מאכילה דאיינו נאסר אלא עי' בישול דאין סברא לומר דזוקא באכילה הקפיד קרא אכישול ולא בהנהה דאיין לך הנהה ברולח אכילה לא נאלה לא מלהרשות אכילה בראוי רשות לא רשות ברוב האנשי ומי

וְכֹר}. כמג מיה יומק ולוּען ר'מיינו לויינו
נמלג טמלה וגצל טמלה נמלג טהולה
הס וויל דקושים בס לעניין לדב גוויז על
עו הלא מלדען נט מי קהי חילג נמייה
ועופ נמלג טהולה דמומר נמליליה מן
הטוליה וגוויז עליון לייקו חיליליה חילג
גצל טהולה נמלג טמלה לי נמי גצל
טמלה נמלג טהולה גצל הקור נמליליה מן
הטוליה נט הוילרכו לגוזו עליון ולפערע^ג
לטמכוון פום לנטילו לאה נלצינו דכלוה
ממণימין דקוף פליך כל גצל פלונגה
דרמן קמה ווית עקיינע ווית יומיי בגיגלי^ה
ונגדווריתעל שיט חילג כולחו מנחי מודו^ו
לדילג גצל טמלה ומילג טמלה נט מיה

בדהוּא הַדִּין נְמֵי שׂוֹר שָׁה וְעֹז וְלֹא שְׁנָא בְּחֶלְבָּם
וְלֹא שְׁנָא בְּחֶלְבָּם אֶלָּא שְׁדַבֵּר הַכְּתוּב בְּהוּוֹה:
(א) וְאַיִן נְוֹגָג אֶלָּא בְּתֹהוֹרָה כְּגֻון בְּשָׂר בְּהַמָּה
תֹהוֹרָה בְּחֶלְבָּם תֹהוֹרָה (ב) [בְּ] אֶבְלָב בְּשָׂר תֹהוֹרָה
בְּחֶלְבָּם טְמֵא אוּבְשָׂר טְמֵא בְּחֶלְבָּם תֹהוֹרָה
(ג) וּבְשָׂר חִיה וְעוֹף אֲפִילוּ בְּחֶלְבָּם תֹהוֹרָה אַיִן אֶלָּא
מְדֻרְבָּנָן וּמּוֹתָר בְּכִישׁוֹל וּבְהַנְּאָה:

הממסות היוו נזק נחלג מדרגן ותמייה לנוון ממכה טמה נועיטה נסעה (ך-קעו) דלן המלין נועשה נטלה לאכל צהיר יהוקוין נמי המלין נטלה לאחכנד לפנק קרמץ טפפיו מה קומיליאן יהוקויה הילג מדרגן היהה בזקוף כמיין ק' (קמ"ה: ד"ה כמה איה) נחלג טמה וויאי ממכה קרלווה לא נאכל טמה הפלינו נטף מינו נטה מדרגן דלן המלין צהיר יהוקוין נסעה לאחכנד מהoor להן יהוקוינו מהאממם ונה פטינה הרכ לטענו עצמן נחלג טמה ומלא טמה דלפ

טמלה נצל נחמה טמלה וחילג נחמה טוולה מותל נצל ומוול נאלה ונצל
עוועג נחלג פטוט זס גמאנס הן דליך"ע מותל מן האורה ונצל מיה פלונגעל
דרכז עקינוך ולט זומט היגיליל (אטס) ופוקק ליטז'ן כלע עקיינע דלמאר מיה ועוועג
הייסס מן קטולס וכיל"כ קרל"ק (פ"ח צי' נט) טאווע דעת קלי"ף (מנ:ו) וכן
פקק זון קרטמץ"ס נפ"ע מהלכות מלכילות
הקוורום (פ"ד) וכן פפק קראנץ"ל גמלומט
קיטים (הטלון וכיל"ר צ"ג צ"ד פד ע"ז)
וחמלין גמאלין (אטס קומ). וק.ך.) דליך"ע
סיגנו דוקה מדרוויזימל זין חילג מדלגן
הקליני ולט קרטמץ"ס פלאך קאנבל (אטס)
ענגל הקרים מכםיס הילג נעליללה חילג
לו נציטול והניאס ולטער יאנט קראט המגינז
מה שקייטה על זה ולטער דיטו היין מלוון
כלילן זון נצל נחמה טוולה נחלג נחמה
טמלה ובצער טמלה נחלג טוולה עס דין נצל מיה ועוועג נחלג טוולה ונאי
דלאונין צילג גווע ער פיטולס וויליאטס הס זויסס קדמאנגע מפטען דממיינן
ומדלעניז קרטמץ"ס ז"ל מלל מקוס מ"ט חיינו הילג מדרגן ניל מיי קלי הילג
למיה ועוועג נחלג טוולה דליהו נצל טוולה נחלג טמלה נחלג
טוולה ניל חילקנין ציליקו וויליאטס קראט זון קראט זון קראט
לאס ענין להילקו מדרגיינס הילר סכנד קויל הילקער זון קראט זון קראט
נצח נמלל זו מטעס מלג טמלה ווועמד מן קתולא מטעס
זו נצל טמלה נחלג טוולה מותלייס נצעטול וגענלה נצל טמלה מיה ועוועג הילפינע
נחלג טוולה מותל נצעטול וגענלה ווועג נעליללה חיינו הילג מדלגן
ד כתבת קראנץ"ל נמאנז (פ"ג צי' נט) מוקטנעל טילקער נצל נצל נחלג
הזה מפין מליחת בעין ווועס נפל לומז החאנז נטול ווועג זילען ציעור (ב)

לעומת הנטראליים נטה וקונטראס אחרווין אבל בשר טהורה בחלב בהמה טמאה או בשר כבש
למי ומה עקצטה צימוקף על זה כמנכל גטוו טעם חמינווי. ומילו"ך (פ' י"ג ו' י"ד) מילו"ך (פ' י"ג ו' י"ד)

ונן חנינה וכן דין חנינה הילואה להמכהו חיינו נכוון ודוק:

[קונטרטס אהרוֹן] אָבֶל בשר טהורה בחלב בהמה טמאה או בשר טמאה בחלב טהורה ובשר חיד רמיון ומם טckaקka פיט יוקפ עיל וטמןכל געוו עסס צמיגוין. ומכלוֹן (פליטה חומת ד וליטא חומת ג) כליל נאילען.

ב ומ"ש ומותר בכישול ובהנאה. מטעם דקמיה ליה לדין טיקו כל עיקר כל טיקו מדרגן טרי וכ"כ הרבה סכטני עין כס ועוד כאז: (א"ד) וח' לממו המלוי דמו פטוט דקוגין ריש פליק כ"ס דחין כל הנטר חמור נצטח מוחן מוצב דגיס ומוגטס וקוחמר עללון כרמי עקנין דלו ריש עקינע הלהמר מיה וועוף לח'ו מן התווה ומירץ רב הצעיר חמור נצטח נצטח ממן מדנלי מורה ומוחן מוצב דגיס ומוגטס עריןן למ' מדנלי מורה ולג' מדנלי קופלייס האלט דחיס וועוף לר' עקינע חמור נצטח מדנלי קופלייס ודוחק לאלול גו' וליטנו דקרלה נקט כמו צפירתם כל'ה המגיד וטה' קריה אין חילא אין מצטח קומער חיל'ה אין פרט דלאכט קומער ולג' צי' נט'ו ריש פליק [כל הצעיר] כל הנטר חמור נצטח מוחן ליטנו נקט דכינע לה' מוחן גדי וחותמו נצטח וחותמו נט'ו קומער לאוקיממל דרכ' מוצב נמי הצעיר דה' קומער דה' קומער נצטח מהן מדנלי מורה וממן מדנלי קופלייס מוחן מוצב דגיס וכו' ואצטח מ'

דרכי משה

(ב) וצ"ע דהרי אפילו בחלב בהמה טמאה מותר לבשל ואפילו בשר חיה ועוף בחלב טהורה הויל ואינו אלא מודרבנן כל שכן בחלב אשה ולית ביה משומס מראית עין בכישול מיד דהוה אחילב בהמה טמאה וצ"ע ועיין לעיל סוף סימן סי' מ"ש מזו (אות ט):

פרק י

שנאסורה חורמת להיתר לאחר שנסחט האיסור שבו בששים כנגדו כמו"ש ריבינו בבלימן צ"ב וככימן ק"ו וא"כ יש נפקא מינה הכא אדם אחר שנחבש בשור מהה בחלב טמאה ונתעורר בקדורה אחרה ונסחט החלב ממנו או החthicה עצמה מותרת וכן בחלב אם נתעורר בשאר תבשילין ונוחבל האיסור שבה בששים נוללה מותר משא"כ אי הוה נארות חלה בדיין בשור בחלב הוי בעין שיש גדול כולה והיא עצמה עומדת באיסורה לעולם אלא שעדין קשה שלא מצינו בה בשום מקום שבשר או חלב טמאה יש בו איסור בשור בחלב דרבנן וושנעשה נבללה מדורנו :

(ד) אבל בשר טהורה בחלב בהמה טמאה או בשר טמאה בחלב טהורה לא. כן ליקן נגום וכן סגיא מולי ווינ' (כינויו על הג�) מילם גען ולע"ל נטומת נצנץול ונגילה וחין עניין כן ליקור נחליל מוסס נצל כרמלה נמלג יון צכלר ליקור ועומד מן קמולה טעם נצל טמל ווין ליקור מל עט נצנץול ווין דיליפה: (ה) ובשר חיה ועווף אפילו בחלב טהורה איןנו אלא מדרבנן. פירוט נחלילא (כל ממופו מופין עיקר דנטר חי ועווף נמלג דרבניש).

יב) אבל בשר טהורה בחלב בתמה טמאה או בשר טמאה בחלב טהורה לא. וכך"ל וכמ"ש בפרישהrai כדי אפשר לכלול הכל בכבה את עם בשר היה וערף דא"כ מהו שאמר אין אלא מדרבן והוא דמסיק דעתו לרשות כבשיה הנאה אפלו לכתלה ובاقילה אסור מדבריהם ואילו בשר טמאה עם חלב טהורה אסורה מן התורה משום טמאה ואפשר לישב ברוחק דעתו רשות בחלב דרבנן קאי נמי אחילב טמאה עם בשר טהורה או איפכא ונפקא מינה אלא איליכא דעת רבינו אפרים והרא"ש ורבינו דסבירותו להו כוותיה דלא אמרין חותמיתה העשית נבליה כי אם בבשר בחלב אבל בשאר איסורין החותמיה עצמה

עיפוי בחתופה חולין לגי א"א דרבנן אסור מן המנוגה ועיינו ברא"ש פימנו וא"כ בגנותו שם. וכברור השלחן הספרדי מגינה "דילר"צ'ן" וויאי וויאי גויהלך.

פז (סעיף א) שאינו אסור מן התורה אלא דרך בישול כב'. א) ככלמל חיל ג' ע"י כתף ומלהמה צלינו דרך מיצל: פז ג' נמייה פולין ד' קפ"י: ב) כל בשך בחלב כ' מותר בהנאה. טור ואלקור וצימר סולון כלל ל' דין כ' וכן דעת המכבר נמייה ג' דצער ג' טויר ולרכט'ל' נמולין: פ"ט משלכות משלכות מקומות דין ד' לאღיה וכן מלך נטה מה מלכונן וכן דעת כליה' נקפל הקמיה' מוס' קי"ג וכן דעת הקרמץ' ס' קפ'ם:

הַלְכָות בְשָׁר בְחַלֵב

פז (סעיף א) (**א)** שאינו
אפשר מן ההלכה מותר
בבנהה. ו"ל פרק כ"ה סימן ק'
וחולק על זה ועל מ"ט הילמן'ס
(מלכלהות חקוקות פ"ט ס"ד) והמגדלי
(ע"ז מ"י מלחמה) וכ"ל מכך
לŁממייל נגילה. וולף נ"ז לנו מהלך
בדכי הילמודים וכלהווניס:

בחלב אמרו שלש פעמים כ אחד
 איסור בישול ואחד (ט) לאיסור אכילה ואחד (ט) לאיסור הנאה
 והוציא אכילה בלשון בישול לומר א) [א] שאינו אסור מן התורה
 ג אלא (ט) דרך (ט) בישול [ב] אבל ז מדרבנן אסור בכל עניין.
 ג) (ג) כל נטול נמלג (א) טהינו הkowski מן כתוליך ג) מומל (ב) (ד) נטהלה
 (ט) וטלון כללן (ט):

ביאלור הגר"א

ללא עמוד א' ד"ה מפני כו': נון כל בשר כב'. (מבזה זהה) שם עמוד כב' בין ללב חסדא בין כור' אבל לשומאל לא פריך. מרדכי שם (עין בחידושי רע' ויל' רהמראדי סיל כמ"ש הרמץ' והרטב'א בעבורה וזה שם לרוקשטה דמליה נקט דעתם עור קיכח שלתם נכילה היא. חיש' במדרכיו שם ורש' דוחנן הינו לפי תירוץ הרוי'ם וכן יתרווך תפוסה דוחנן קטני' עמוד א' ד"ה המעדן נהרמץ' וויל'ר'א ערנרבא גרב' שם בתמ' הארבא'ז'ו:

צ' חלנגן וכן קאָקען מוקפות ומירלוּן ליין דסאי ריך צעל
קייַּיטין לאַפְּינְקָן [אַוְּמַכְּבִּין] מַהֲלָה לְמִיהָ וּלְמִגְּנִין לְקִיסְּרָה
ס' ה' ג' ח' מַיְּצָרְן לאַפְּינְקָן [אַוְּמַכְּבִּין] וּן נֶמֶה סְמִינְיוֹן כֵּרְבִּי מִיגְּזָע
י' צ' מַהֲלָה זְבִּיסְטָן מַהֲלָה וְאַקְוּרוֹן רַק מַטּוֹס מַעֲמִיד
ג' ג' נֶעֱשָׂה צָבָר צָמָלְכָן וּמַמְּלִין צָהָר הוֹזָה גַּס כְּנָה לְחִימָס
טוֹסְטָס צָבָר נֶמֶלְגָן לְיכָה דְּלָהָה מַעֲמִיד ג' נֶעֱשָׂה צָבָר
מַמְּלָדְלִי ג' קְמִילָה נֶהָךְ תְּרִילְוִיס טְבָלְקָן קוֹשִׁיט
וְיִקְעָן נֶבְּלָה ג' נְכַבְּרִילָה גַּס כְּנָה מַקְוָר מַטּוֹס צָבָר נֶמֶלְגָן
לְיִלְיָן מִירְלָן כְּמַדְלִיל דְּגָנִינוֹת ג' נְלָמְדוֹר נְגָולָה דְּכַטְּוָת
ז' נְלָמְדוֹת כְּמַדְלִיל גְּדָגְנוֹת עַלְיָן הַנְּמָה קְוִי סְפָק דְּרִצְנָן מַלְלָה
וְיִהְיָה גְּגִינוֹת דְּכָלִי לְקָסְוִיס לְעַזְתָּם מַסְטָּס מַנְטִיל דָלָס
וְנֶגְלָעָן מַעַס צָבָר נֶמֶלְגָן נְכַבְּרִילָה כְּכַעַמָּה מַכְטָל הָעוֹז
לְכָה הָרָי עַמָּה דְּצָלָן וְעַגְלָה מַטּוֹס מַצָּל צָבָר נֶמֶלְגָן גַּס
נְכַבְּרָה וְלָעָבָן: ג') מַוְתָּר בְּהַגְּאָה. וְהָרָי דָלָל כְּמַגְּבָן
יְהִוָּה דְּכָלִיל נְכַבְּרָה מַלְלִי דִּי נְכַבְּרָה וּמַלְיָה צָהָר נְמִצְלָן
נְלִילִיהָ נְכַלְעָה צָוְחָלְגָן וְכִתְיְנָלְגָן קוֹוְמְכָל עַמָּה הַכָּבָר
ז' וְעַונְגָּר מַטּוֹס דְּצָלָן גַּס יְטָבָל נְגָולָה דְּנֶעֱשָׂה צָבָר
וְזָודָק. וְלָגְרוֹס כָּן פְּלִיס לְעַכְבָּר צָבָר נֶמֶלְגָן לְפָנָה מְמוֹנוֹ
עַצְיָן גְּמִינִית יְעַכְבָּר לְלָל פְּרִי קְרִיבָה:

זר היטב

הראשונים והאחרונים (ולפי' בשר עוף בחלב ואין בו ס' מותר ליתן לגני והקדירה מותר בהנאה הסכמת ראשונים ואחרונים ולא כמהרש"ל חממייר בהנאה). והרבד"ז בחשובותיו נשאל על מה שנגנו לחת בתוך הツוק"ר בזמנם שמכשלין אותו חלק של בהמה טהורה ואומרים האומנים שנחותנים מלאה אם מותר לאכול הツוק"ר עם בשר ההשיב ומותר והרי נחבט בםים ובאזור"ר עיין פרי חדרש (פ"ג, י):

סימן פז
כאי זה בשר נהוג דין בשר בחלב והיאך
נקרא בשול. וכו י"א סעיפים:

א) כתוב בთורה לא תבשל גדי
בחלב אמו שלש פעמים כ אחד
איסור בישול واحد (ט) לאיסור אכילה
והוציא אכילה בלשון בישול לומר א)
ג) אלא (ט) דרך (א) בישול (ב) אבל ז
(ט) (כל נטול חמץ (א) טהינו מקוול מן ה-
טוול וולוון כלל ט):

וסיים בצע"ע: ג אלא דרך בישו
וצלי להפרוי חדש ההי
התורה וכן טרי
המנחת יעקב סופר
דורי ודרבנן ועירוי מכ-
ראשון ההי ספק
התורה וחס לתוכן צורה
אדמיקר כו' ההי דרכ-
וכן כל' שני עין פ-
מדריכים בפיחחה דה' דה'
אובר וע' דה' וזה
גע ובשר חם שנגנ-
לבניה חמה בל' רוט-
אין דורך בישול ואס-
ריך מדרובנן ולוח כלח
שייך תחתה גבר עי-
הורן שבת עלה כ'
תיר' נוthon אדם לתורה
כו': ד מדרובנן אפסור בכ-
ענין. עיין בספר בר-
הבית (ככבי ריש) סימן:
ק'ה: ה' וודוחק לו אמר דהא
לכש. עיין לקמן ס"ד
ד' וס'ק י"א:

או כלומר כי דקשה ליה לרובין
השׁך זיל מלת וריך
ודודהו ליה למימר שאין
איסטרו אלא בישול עץ
כחיב השׁך כלומר נוי
דיל דכמתת דרך בא
למעט כבוש ומילחה
שאיינו וריך בישול כל
אבל צלי וחום להוך חם
או צונן לתוך חם והו
דריך בישול איסטר מן
התורה. ועיין בפרט' ג':
(ב) ודוחק לומד דהאי
נ'גשך נאכט' הוּא
בו'. ריל דהכח' רוצה

אמרי בינה

הגהות ועזרה

פ"ז א) כתב בדורci
תשובה ס"ק ח
שכרכמי"ט אינו מובהר
כן להדריא אלא ונשאי
כליו כתבו שדעתו כן,
ויש חולקים בוה עי"ש:
[ב] המהרא"ם שיר
בעצמו בסוף דבריו כתוב
ורלא מלאו לו להחיר
בזה ועיין תשובה
מאהבה חלק ג שכותב
שדרבי המהרא"ם שיר
דברי תימה הם ואין
ספק שיש ט"ס. (דרך"ת
ס"ק י"ח):

ציונים והגות על פט"ג
 פז א) עיין לרע סקנ
 כטף וחיו למסכת
 שרגיאו ול"ל הילן ולרי,
 פירוט דיןין "ה" גון
 לרשי חיות הילן ודוח
 וגמגד טמים מקיס
 הניקול צפלפינו, ע"ק;
 ב) עיין מכתבי"ק ק"ה
 וכפמיה ד"ר וננה נגה,
 ונורום קיס צאנגעט
 בטכלס פרד ג' הות כ;
 ג) צ"כ ק"ד פ"ג מימי
 וכו' (מחמתה תלוס נקס
 גגון מגערתך):
 ד) צ"כ ל"ז נוקין
 ור"ל ק"ה נבר נמלב
 ג) עיגון גומטן מזרב

פָּתָח תְּשׁוּבָה

בנוסף נטענים נקודות מוגבלות, מגד פטיטס: ה) הגהה ו מקום נעלן ניפוי מילוי חלון (מגד צמיס), ועי"צ מה צבילה, ועין ניקוטי צווניס:

(סעיף ג) (ב) מותרים בביישול ובהנאה. ז) נטול כמוות הנ"ל טבולה נחלג טמלה זו מילכלה ונחלג מיה כו' היו הילן מדלענן ומומר ניטול כו' רקחה צימ' יומך לדס מין חדת טמלה כי אם נטול נחלילת מדווקאים ולמה לא נמיgor עליו לייקור נחלג נחלילת (ד) ונדליקה (חומר כ)

זהו הטעם שורה בchap. א' במאמר הכתוב בהוויה: א' (ב) בבשר בהמה מה טהור ג') אבל טמאה (א) או בשר הטהורה (ב) מותרים

לך נמערותה הקרים וונטאים גוף מdad כמו טמפל פט יוקף נספס
הŁומוקרים (פולין ק. ד"א נסקרים) נקימן ג"כ (כמו. ד"א ופקק) וחא
לאן צייר לנו מזמן מdad טמפל דהה גלווה כל כייך צו ליקור מן
הטמורה והס בן קרי כטהר ליקוריס ומיין נומר לדרכן גוזו זהה
ולומר מAMILה עטמה נעטמת נטלה חנוו טהר צער נמלג דלויימל
לטוטן גס ציטול והנמה קיה נס נגורן בן ליין צטוקר הילדה
בנלווה כל ממן טמורה והס חממיירן על התמעורנת הכלני נמי סוסה
או לאחמייר צה ומדגניזס חלו נזקאה גס מ"ט עוד מורי וממי
ול' דיט נפקה מינא להמיאה הרטוייה להמאנד צוואר צ"ע סקימן
ן"ל (ק"צ) דהס נטקליא מממם אקינלה טעס צונלה מלנד צנכל
תעלג גס וכ לימייה כלן דהה דראמייר סס נטכל נמלג נמי מטעם

ה' פ"ט ס"ד) אבל מה עניין לגווע שנבר נחמה טוירה נחלה
ימכח למדי כיוון דכלתו כי המקור מצוש נבר לו חלג טמלה
ו שכךוגן גלעון הב"ה דה' בכ' נבר לדור גלעילא מן המורה ולמי
דנבר לה סוקול קור מצוש נבר נחלה לו למי כיוון שנבר לדור
יררכמי וכן עיקר לדינן צבוג שחתיכה תלמידה נטהגד וגופיה
ב' לכינוי חלג שעדרין קהה סולג מילוי וזה צוזות מוקש שנבר
לרכנן וכונתיהם נמלת מדלגן ע"כ:

גאודזיה הכסף

עטקה נגלה מוקס צער הָעֵג לְהֹוּג צער טמלה וכן צער טהורה נגלה מוקס חלך הָעֵג לְהֹוּג חלך טמלה וכן לעניין מפיקת קרלויה למתכנד מילו נצ"ר ס"ק ב' גאנליים נס בו בנטיח יומפ מונומני ו'חטמי' ז'

ב'יאור הנר"א

ד) וְלֹא שָׁנָא כּוֹי. קי"ד עמוד א':

ז' ידושי רע"ק

ומורל דלן כמ"ס המחבר וויל נפחים לאלהות מערומות דק"כ ע"ה (עמר המלצות ס"ג פ"ה ופ"ז) הולס ט לדון (טלטה) [המהנה] נלמר בטוחו מכל חלכ וגנעה שנטול חיקור וטוב מטורף עס נטהור להס, ומכל מוקס נפקה מין נקדש ומלוקו קודס דעם משליחת להס, ומכל שטוחו שנכמם מהלך חייו חוקר מזר שטאכט כמ' מהר דלן דעתם טוטו צאנכט טעם בצער לחיקור. ולענ"ד מ"ר דנהמת דצמי ליטאים מלחה וכל צאנכט טעם בצער לחיקור. דעתם טוטיס מילר דמיטמען צ"ח קו"ר מקין ז"ח וכמ"ס בענעם טוטיס מילר דמיטמען לחיקור דמיטמען צ"ח קו"ר מקין ז"ח וכמ"ס בתוצאות צור סיון לג' מכל מוקס הכל ליון דטומלן טס ג' סיון מהר מזוז צבר נחלג ממילג גס בטוחו גם נועטה צבר נחלג כיוון דלון צו צייר וזבה גם צייר נומר דמיטעלין ליון דעדין חיון טס לחיקור עליון ולג' נועטה צבר נחלג וזה גט טמיהה כהנו חי זט טמיה ומיון טהור נפלו למשן אף זינגדט בטומס כלב' מילר יאד ייך ציעור מצוק נגד לחיקור לטוקן. ודוקן:]

פתחי תשובה

רַמּוֹעַ קִינְיָן לְהַגְּרָנָה מִתְּמֻנוֹת לְקִימָן פ' ז': (א) בַּבְּשָׂר. עַזְּנָמָגֶן מ' ז' נְכָמָם לְמַעַן כָּל דָּלְקָנוּ סֵס מ' ט' עַל דָּנִי שָׁעַר
אֲמָלְפִּיסָּה כָּל וְעַזְּנָמָגֶן וְעַל גְּלָלָה וְעַל גְּלוּלָה קִימָס סֵס (אַלְיאָה וְהַרְחָקָה סִיְּמָעִים) סְטוּמָה דָּהַג נְלָמָדָה מִזְרָחָן צָבָטָה נְצָר נְמָלָג וְעַזְּנָמָגֶן צָבָטָה כָּל קִימָן נְצָעָמָה מִגְּלָלָה (מִפְּנֵי) קִימָן נְצָעָמָה מִגְּלָלָה (מִפְּנֵי) אַלְמָגָן דָּעָמָן

הגה נפק'ה (ק"ה ד"ה ומ"ט ומי'ו) הכהג עלייו ופירח דרבנן טהרה
להלכומערין דמ"מ מלרנן לךור מזוז צער זחלאג וכפקה מינא
לענין ממילא גנטיאת נפילה דק"ל (לקמן קיון ג"ז) דליהו חלום
צער וחלאג וכן לעניין ספיקה לריהוחה לאחכיד (מי' קה ס"ג) ע"ט
וכן פיטיך קדריטה (ס"ק ט ולפ"ז) חפילו לדיזן דק"י מילן נן ממילא
געטה נפילה בכל האתוקרים כיון נפקומול דנדער ו לעניין מ"ט הרכ
ברג"ה קיון ג"ג קניין ד' ע"ט ודוק ולפ"ז וזה מילו דוחשי
לט האכלון נטוס דוכמל ווגס נטט הנטממייט מוד מיטפוקיס נטומז
בן וגס מיטלוט רט"י ואמר"ן (פ"כ"ה דף קי"ג ע"ה חמאנא) (ר"ן
מצ:) מטעמ נאדין דלית צאו לךור מזוז צער זחלאג כלל חפליו
מלרנן ווגס לין טעס כלל שאמכמיס יטקיירוא מזוז צער זמאלג
דנטלמלו צער עופ צ"ץ פפיר גוירה לולס כיון מוכלים צער עופ
נחלאג סיון מוכלים גס כן צער גנטמא צעלג ודרימונג ברומו"ה זט

טמלה זו ה' פיכך יהקל מנוס נטר צמלה דהן צללו הקי ליכו נ
זה נטלת כוונת הב"י נס"ט וגם לנו ריה עניין נתקשו בו לדם כ
טולרכו נזoor עליו ובצינ' שאכית יוקף צה' נומל דהין פקח מינה
מן טמורה ולכך השיב דיפקהל מינה כו' תלג כוונת קב"ת יוסף כדי
שי מדלנן וכדליךן סיין ק"י (בדלאטו נס"י) גס הדריךה כתוב נ
טסורה צמלה טמלה זו ה' פיכך יט' ט' מוקה

三九集

אֲמֹרִי בַּנְגָה
לְעֵנִין מָה שְׁכַחַת
תְּרֵבָה בַּהֲגָה סִימָן
יְבָבָ כָּרוֹ. רָצָה לוֹמֶד
אָיאִיתָא שָׁס דְּכָלָח בְּלָדָה
שְׁאָשָׂר אִיטּוּרִין בְּהַפְּסָסָה
וּבוֹכָה לֹא אָמְרִין חַנְגָּן
בְּכֻכָּשָׁר כְּחַלְבָּן אַף בְּשָׂרָה
וּמְרַבָּן דָּרָק מְדוּבָּן
גָּנוּן צִיר בָּשָׂר עַזְבָּן
לְבָב גַּתְעָטוּבָה אַחֲרָן
צְרִיךְ תְּחִבָּשֵׁל אַחֲרָן
שְׁוָיְם נְגַד הַכָּל אַף
הַפְּסָסָה מְרוֹכָה דְּגָם בּוֹהָה
מְרִמְרִין חַנְגָּן. וְאָמַן
בָּאָמַן וְבָאָמַן יְבוֹהָה

אמרי בינה

לענין בשר טמא בחלב
אם גורו כוה משום בשר
בחלב אויז אף בכחאי
גונוא בלח בלח ובהפסד
מרוביה גס כן אמרין
חנינ:

ד) בטור כתוב כו'.
עין בש"ך ס"ק ג' שחייב לשון הטור:

ציונות והגנות על פמיג
יאן עיין סימן קה ט"ז
ונמלט שיען מ"ק ה וט"ז
ח"ב ג:

יבן עזין מאמין קה ס"ך
ס"ק ט ופלוי מוחר ס"ק
ו ופלוי מדע מאמין סמ
הנ"א הל' ואישרין בדינן

ס"ק יג ונתנו זט
ס"ק ט לין ה, וכטפ"ד
ס"מ ס"ב יג

ל"כ שמעמי:
יג] עיין מולם מיס מסנ

הנלהס קימן ממו ק"ק
טו ומאנז'ו ק"ק יט ד"ה
מ"ג בט"ז, ונגנגת

הנתקן מדר נ חותם ד:

כעיקל, וכעפ"ד פימן גג
ס"ק ג וצער המعروות
א"ג פ"ג ד"ה והנה מה
הHAMLET, וע"ע נט"ז סוף

קימין נג:

ונכלי ודר'ה וכטע כתיעור:
ח' עיין מכת"ז קיון
ג' פ"ק יז, וצפ"ד סט

ס"ק י' מז:

וְסִימָנוּ נֶפֶשׁ כְּבָבָה וְ
וְכַמְצָנֵזִים קִימָן סְכָמִין

בכקימין נס ק"ק מז:
זו עיון פמימה להלכות
טפל נמלג ד"ה טעם
עיקל נסopo. וטפ"ד

פ"ז גענDEL צאמהוועיס ערילט חמלה נעלג נעמום מהס גוות לי
החלג זיוקר ופעריט לי לא הולקו פאניה וויגס לי מעסס מרכז יי' זיין
דיירומט כל מלג הייס עטזין מלג כלליות ווילרכנד לד דמערלטס פאנ
כמה מיי' מליס ווילומיס טאנן נאס כרט וויל' צפיאר חילז צער מלג
מערוצם דהני מליסס ער' פ' מעסס נעללה חילז דה רוז
פארומו צל גויס לייס נטמיעס וויל' ער' מלכו פגלוון נגעה על כהן
דקניאל לייא היע' דליהו ערילז לייכ' מ' מלכו פגלה ערילז
ווארמייך זוה ומוקיק דודליך סמורס ונשל כהנגן דגול מרננה לחן מומיזיס
טומטו מלל לי קמי דידי למ' היוקר כהנגן נגי' יוּה הא'ל' וכן
מצחטע נארנה גודלי פהמורייס. וויפילו לאציגן מרננה פוּה ג' מייר
[הילך] מאהנט פאליקה מלל נד קלויז'ל נאליקו צדיס ייך נומוד
למאנד זצער צהילג צאפעפה צקיניתה בטעלנטה ממחצעת ווילען צנט
לען צאניג צעטן נצעט' ער' מ' מען זצער נמלג לפלט דסי' מסול. וכלה
נען מהנס נל קרויז'ל צונטער נל' ווילערן צהיליס פאקטן אנטל דלון
כלון דכ' צאנטן היל' דוקה נו' מוכה צאנט' ניל' מווין מין סיגוות
למאומו ער' ווין נמאזומט צטט יעקב' מ' קימן מ'):

משבצות זהב

למוד ודרי חיון נקמוך ונתקל מכל גדי ולגס ומאל"מ צי' חי' נל' כחן
ויא' ריק נקניף נעלמליה. ועיין נמאנות נסמייס לוחט ר'ק ר'ק'ה נאנהת
כלמו דארטיגנו זס מוש סלמאן על דבורי מל"ס צי' חי' נל' כחן: (1) טמאה.
עיין זכיגול מרנכה סלמאן וזה לאפונו וכדער ניכלה ווון חילך חוקור נצטעל
נחלען מון נקמורה ולוקה על פיזטוּן חילך נקלילה חיון צו לייטר
בצער נחלך וכל זה מטול נרלמא"ס פריך ע' מלהכות מלהכות
ספורות דין ו' וספורות חס הול' חוקור ניכלה חיון מטול
חס חילך נפירות הנקניות פריך ג' דכליתות (מחנה 7) מטולר
צחיינו חוקור ניכלה ווון צלגדני קומפקות צמולין ק' ח' (עמ' 6) צד' כ'
יחסור כוונל' זכמתט צחיקטור ניכלה נל' מייקני חוקור מומיף חיון זכרה
צלגדני לרלמא"ס חס מכל מקוס נל' מלי' נל' נטומפקות נפירות ציחילקן
על דיוו צל' לרלמא"ס צחיכל צחילו חוקור ניכלה מטוס צער נחלך חיון
חוקור ניכלה ולען קומונק על וזה מקוס ספמאן נל' יפסיד עכ' ל' ועיין
פר' מגדים צפמיה (ז' עד חד' חד') זכמתט זיקטינן דליך חוקור ניכלה
מן קטולין ע"ק. (ועיין נמאנות מסס קופר קימין ל' צנטשל נס כנ'
על עניין וזה נחלך דבורי קגנון מעיל' נדקה נספֶר נספֶר יוֹסֵה לי' קימין
משבצ'ור

שפטי דעת

ה' דנקא מינה היהبشر טמא ווית בשרתו שופל לחשעה
בכחול יש להחמיר כתוב הש"ך דמדינא הוא ויש לישיב דאפי
רכרכבי כתוב כן אכבר עוף וכדומה אפילו הכי יש להחמיר אותו
בշור בחלב דאוריתא ושם יבואר עוד: כתוב ברכותי ופלתי אותן

בchap. רבנן בש' ה' השון התוර וכותב דכתה טמאה אין בו אישור אפילו מודרבנן גם דחתייכה הרואה להתקבד שלא בטיל לא הויה רוק מודרבנן להחמיר בחלב טמאה גם לענין געשה נבילה יראה לומר כן.

ט' מ' ז' ודווקא) נמס מולם כיון (המIRON כ"ל ט"ו יג:) (ו' ס' מקמ' ג') (ל' מ' קמ' קמ' מה' נג.) וספ' התרומות (ס' נ') לכיוון דמתבצל ב' כ' נמלג ננשתה גוף רח' כל' לי' קור מטה' כ' נטה' לי' קורין כ' עכ' ל' וכמן אף צ'ין נומר כן דיט' נמלג מטה' לי' קור דחויריתן נג'נו' מעירונם צ'ר' נמלג מטעס כל' הו' צ'ר' נמלג אלו על כל' פיסס אף' גי'יע מטה' לי' קור גלע' וו'ין צ'ו' מטעס לחו' לאחכד' ומילנד כל' מה' צ'אלינו' חי'ין מטעס לו'ר שאלגן ג'ו' צ'יא'ה לי' קור מילילם צ'ר' נמלג גמ'ין רח' עד' טמ'ה לד'ן מ'יע'ו' וזה נגמ'ר' וו' נפומק'יס כל'ן ח'ג' צ'ר' עז'ן למוד יט' פלונגט' וולדראנס גמ'ה'ינ' (ט' מ' קיג.) מן' נג'מה' טמ'ה'ה מומ'ר נמ'צ'ול' וגנ'לה' ופי'רכ' ר'צ'י' נ'ל' ח'כילה' אף' ז'וכיר דמומ'ר כ'ו' (ד'ע):

אכילה כו'. דען שמהן
יילו דרך מיטול הול מדרין
אלכט"ל (יש"ע פ"ג ק"ה,
מן דצמי מהלתי נגנט
בבבישול (ט) ובהנאה
חיה ועופ א菲尔
ווען (ט) ח מותר בביי
באכילה אינו אסור
(ט) ח) ואבל דגים
(ה) (ט) איסור א

ד') ובשר חיה ועווף כו' ואפקה לדצטרא מיה ועווף חיינו להקו נחלילה ווומתול צבנהה וככיתול נגמלה ה) וממכינותם פ' פה ס'ק (ד) וככ"מ מל' ע' ר' קצעררי דווילט מיינן ע'ו (הוות ד ד"ה ר'הנגל) נמא טכטנ' קאטה לאקל נגד דצטרא מיה ועווף נחלל דלויוימל זקפלט ליטוקמי דכני פָּהַוְמְרִיסָט טטהוֹן מדרענן מן ה'ס'ק וכאנטלי צס' פטן דעת אליעה פומקיס מילד וציהו' קהנער'ה זיל'ן גאנט גוינע האהקל נגיד דטומ' ציל'ן גאנט גוינע זטומל נגיד ערוף מיד חיל'ן מודה לדיניג דצטרא ערוף נחלל דרבען שאהי זאמט נאגהת ענער דווילט מיינן קק'ע' (ע' [ס'ק (ג)] דפ'ילט גמורות נוונומל נחכלן נחלל מצוס דצטרא ערוף

באר הגנה
ה צס וככלכ עקין כטול' צס
צס קליי' ג' וגרכ'ס' צס
צפ'ס' מכת' ח' (וכן דעת
צ'ג' וטור ורכ'ס' נומומך
ונכטנורא גנוויניס ורמאנ'ס'
ולאנ'ס' ר' וככ' יロומס
ונדאה לדרך ונל צו ואטל'ס'
וקפר ייל'ס קמ'ס'
וואר'ות טאר'י מצס מ'ו
וירע וכן נרלה דעת קמ'ג'ן
וממ'ק':
1. כלוקטימחה דרכ' מטי צס
: 97 ק'ג:

גָּלוּיָן מִדְרָשׁוֹ א
ז וּבָשֶׂר חַיָּה וּעוֹף
אֲפֵלָיוֹ. וַיְשַׁחַת
חַמְרָוּמָן עַל סִימָן פִּיט
סִיק "ד":
ח מָוֶת בְּבִישׁוֹל
בְּבַהֲנָאָה. עַיִן שִׁׁיך
סִיק ר' וּסִיק ז':
ש הַוְאִיל וְאַיְנוּ רָק
שַׁדְרָבָנָן. עַיִן פִּיק
כְּבִיצָה מְתֻחִיתָן בֵּית
שְׁמָאי אָוֹמְרוּם אָן
מָוֶלֶכֶין אֶת הַסּוֹלָם
לְשֻׁוכֵן כֹּר' מִשׁ בְּהָרִין
שָׁשׁ (ד' רְדֵה וּמְהִיא):

(ג) ומהרש"ל והב"ח
תנו עצמן כו. במת"ש
נשאלה ה'הקל נגד
חותומות כו'. רצה
ומר דאיתא בפרק כל
בשר תנא אגרא עוף
נביבנה נאכלין באפיקורן
ירינו דרך הפקר שאינו
ההר בהן) וכתכו שם
חותומות זול והעולם
גנו שלא לאכול גבינה
חרב בשור כלול ואפיילו
חר עוף ואך על
תני אגרא עוף
גבינה נאכלין באפיקורן
משמע دائכל עוף
חללה ואחר כך גבינה
מא משומ וסביר בשור
בחלב לאו
וורדית ואך קיימא לנו
עכ"כ. ומהרש"ל
בכ"ה ביאו ראייה

שר עוף בחבל הוא
אויריתא ממהרא"י
ותכתב שקשה להקל נגד
לי היחס שסבירא
ר דבש רעד בחבל
דאורייתא וק"ל:
שנתערב לחדבי
נון בשר בחלב.
ונתנו פשטוה דחדבי
ה לומר דאי לאכול
עם בשר וקאמר
ן לאכול דגים עם
חלב וק"ל:
וזפ"ז ציריך זומר
וירירי בבישול דאי
ו ה כי אפיון בשר

ויליל נמנתו שעמיס קיון עיקר כנ"ג (קי' ו' כל' לילית גמינה אשר כהר טוֹף מ כל מקוטן זהן וזה מוכלאת ג עזמן כס מתכונע צחין בשולב ע"ז וכלהה י"ל ר' נהג נמלג דינגן להקו' יי'ם פ"ט וכלה דמי הי' גראן נ' כמו שפערט ר' לרמץ' ס' טען פ"ט (קלו': ל"א טען י' למלך נכס נכס גוועי מעריסים (כ"ט) טהווער נצער קספ' ע"ז: (ה) אב' ג' מה מהן נחלג דגיס נחלג קע"ג עכ"ל ונחמת טענות כי נ' מוכרא כס טהה חכל נחלג נ' צממען נצטל דגיס נחלג ולחלג ולחלג עריגו עלי' זוח ווגס נצ"ק חדאי דלית ניח הפלינו וגהגו לעשות ח'ב' ג' דמי לדס דגיס קוֹף כ' נסכו' צללי מקום מפי' ז. שאו' דס דגיס ורטס י' יממר דהיל דס נחמה

נקודות הception

נכונים כז'. וכ' הינו

ונכון רם"א נכוונים כו'. ויהיו כמ"ז נצ"ק ו' :

אמרי בינה

טמאה אף ריש לדוחות דשאני החם ש踔ור מהם כבר אסור באכילה
ואין להושם יאכלם לגור עליהם מה שאין כן בחיה ועוף וכמו
שගורו בהעלאה עיין שם וכן משמע שם קי"ו עמוד א' דקאמר אריבעיה
איימה עוף כ' ורבוי יוסי הגלילי אמר לבשל שמע מינה דלאבי
עקביא אסורה מדברי טופרים: [ז] מדרבנן. כמ"ש רב אשיה שם
כנ"ל ושם קי"ו עמוד א' אריבעיה איימה כ' ובכמה מקומות:
[ח] ונגהו לעתות כ' עיין ש"ד ופירי חדש:

ר' ע"ק יוטב לו: 1) **כמו בחלאב אשה.** וזה ממוות דקה נמלג מלה מ"פ ליענד יהו היגין לבשל דגים בחלב ולאכול וגם בש"ס פרק כיצד צולין ממשמע בהדריא דלית בהיה משום סכנה והוא פשות עכ"ל הש"ך: וכן משקדמים. כתוב הש"ך ולא דמי לדם דגים ס"ס ס"ז שמותר למגררי ואיפילו הכי אם נכנסו בכלי אסור מפני מראית עין א"כ ש בו קשטים שניכר שהוא דם דגים דהמתם דם גופיה אסור מודאויתא הלכך הרואה יאמר דעתך דם בהמה שהוא אסור מן התורה אבל בשור עוף בחלב ממש והוא מודרבנן ליכא למייחש משום מראית עין ולפ"ז צ"ל דמיירי בבישול דאל"ה איפילו בשור בהמה ליכא איסורה דאויתא אבל מהרש"ל פסק דגס בשור עוף בחלאב שקדמים אסור א"כ מניחו שקדמים וכן נראת עיקר זה הא אצינו דאפיילו כמידי ודרבנן חיישין למאית עין בכמה דוכתי כמ"ש באורה חיים סימן שע"ה ולא בזוג אע"פ שהוא פוקוק משום מחוזי מאן דואזיל לשוק למוכר והינו מ"ע אע"פ שמקח וממכר שבשת אינו רק מודרבנן עכ"ל והט"ז חבב דוראי לכתחילה יש הנינה שקדמים איפילו אצל עוף אבל במקום שאין לו שקדמים אין לאסור האכילה בshall ושה דכל מה דאפשר לתקוני מתKENIN:

א) ותו דלא גרע מהלך באשה דכטפוך כו'. עין בפרי מגידים שהקשה זהה בחלב אשפה ובטאען מ"ג הילך לין קנסת וע"ק דמתגעגע דעמו עט מלך זוקה לנכחה יט קוינן מ"ג אכתב נכס הצעמי פראט מנטפיטס לייך קנסת מורה זוג עט נכינה והויל קדין עט חלך ולין פמק לדף זדיינד לחול כל זוג עט מהלה לאז לטמי כוון אכל קעוול עוטיסן ע"ט וכ"ל יהליעין כל קעוול מנטפלס גס עט חלך צלי לכין דדכו זה רטיס ז' (ו) חלב משקדים. עין גמל טיטעג מ"ג חלן מהלא"ל פמק וענין גמלה נמי (טפי"ק) סכתתני דמ"מ לין להטיר לאיגי צבר קוף נחלה אקדיס נלי טיטימ סקדים הילנו הילג הס קוויל נפמי ברכוליס וו נקנזורות גדלות דליהן מרלהים עין גמור הילג צמיון מומל ע"ק ז' קאנל טיטעג וט"ו מאכ כוי לין להטיר קאנלה כוי עין ט"ז דמתגעגע מדרני וגס ננאל נאמנה סלין כ:

לאמר ציריך להיחי
אצלו שקדמים כמו בחלב
אשה דגם כן אסור
באכילה אך עם בשר
עוף ומסיק הרטוי אבל
אם אין לו שקדמים אין
לאסור האכילה בשבייל
זה כמו בחלב אשה
שכתב המתברך דלא
הנני גורן ורשות רשות

ב'יאור הנגר"א

(ה) ובשר חיה כו'. כרבי עקיבא שם ורב אש מוקם שם ק"ד עמוד א' מהנגידין כוותיה ואבוי שם דחיה דברי רב יוסף וכן כל שון גمرا ק"ג עמוד ב' גדי אפללו פרה וחול ועין תוספות שם נ"ח עמוד א' ד"ה ושווין ואם תאמר כו' ותירוץ בה"ג כו' וכן הנהן אגרא לחדר תירוץ ותוספות שם ק"ד עמוד ב': [ז] מותר כו'. שם ק"ד עמוד א' אמר ואסור בדברי סופרים לבשל וכחוב מגיד משנה רמפרש דלאו דוקא אל לא לישנא דקרא נקט וזהו לומר לאכול ולמד מבשר או חלב

בע"ב

באר הימכ

(ג) ובהגאה. כתוב הש"ך אבל באכילה בלבד לא אסורה מן התורה משום בשר טמא או חלב טמא ולא שייך לאסורה משום בשר בחולב והוב"ח כתוב דמדרבנן אסורה משום בשר בחולב ונפקא מינה לענין חתיכה נעשית נבללה דסיל להמחבר לקמן סימן צ"ב דאיינו אלא בבשר בחולב וכן לענין חתיכה הרואיה להתקבב והשיג עליו התש"ז דהא עיקר הטעם לרביינו אפרים דמחמיר בבשר בחולב הוא מטעם שעכל אחד בפני עצמו מותר רק החט悠ות אסורה דעתישים גוף אחד זה לא שייך כאן בדין אחד טמא וכן חתיכה הרואיה להתקבב לא שייך כאן דלא גרע משאר איסור הכלוע ואין בו ממשום חתיכה הרואיה להתקבב וגם הש"ך חולק על הב"ח ע"ש: (ד) מדרבנן. והוב"ח פסק דברשר עוף בחולב הוא מן התורה וחולק עלייו הש"ך ומביא לשון הרוכב"ם שהאומר בשר עוף בחולב אסור מן התורה עוכבר בכיל תוסיפ: (ה) איסור. וב�רטה זהב כתוב לדומ"מ אין לא יכול דגים בחולב מפני הסכנה כמ"ש בא"ח סימן קע"ג וטעות הוא שלא נזכר שם אלא דגים עם בשר אסורה לאכול משום סכנה אבל דגים עם חלב לא שמענו ולא ראיינו ובכל יום

המכלול מיש טוולה ליעו לossible מן כמולה. מפלרתם למכתה (יז' כל' נ"ג) ג. ד"ה מ"ע צ"ג) ע"כ: (ט) מותר בביטולן, עין זכפר מומדי דניילן קיימן י"ס סכ芒ט דמווער נפאל נגוי נקדלה כל' חלנג חיינו אין יומו כלל צלעיט לossible רק מדילעןן לא גוויז ציטסל ווינטה וכלהן לילע מרלהה גוינן דלי יודע לוס קוח קדריאס כל' נצער לו צל' חלנג מ"ת י"ס להטמייר גולדטונג רמ"ה קעיף ו' לדוקור למתחום וכו'. וויפלר מואס דטממאלא פ"ה לאג גמור סטמיאו צו קהה ע"כ: (ט) איסור. עין נעל פיטען ועין מתחום טוינן בית יולדס קיימן פ"ה סטמקיס דכרי בטלט לדוקור הולCOL חתולן מואס דמקער לאג מכמי זאROLטס לדזוקה דגיס טטמוגיגיס עס מהלה ומול נולCOL הנל דגיס האטטעלס נחלנג יט טו קילם חולי דרגנס מקרליס אלד וגס האחלג רע ומוויק לנגו ע"כ [ועיין מתחום חמס קופר קיימן פ"ה סכ芒ט דוס ליעו למתח ומולען עלינו קרטמג"ס גזונ לזרופליךס וכ' ג']

משבצות זהב

ס"ב") היה נסיך טגאלל עלייו יין נסיך ולקמן נסימן קל"ד מופיע
ה- ק"ה יין נסיך ממאק, וכן ליטא פון כוית נסיך נסיך חמימות ומחמות וימי^ה
ל- לג וומחר כך נטולג עם מלך מלך ייטן (וכוותה ייטן גענין חוץ
ד- דמי ליטא דצ' ועיין נסימן ק"י דצ'ענין מון מדמי ליטא דצ' חום
כ-) ועיין מה סמכות נסימן דצ' דצ' חום ד': (ג) אבל. (ג)

שפטים דעת

ויבש. עיין ש"ז דהלהכה דחיה וועף מדרבןן [*ט*] והוליכן ספיפין לkolא ובנהאה שרי וועין מה שכתבתי באות ב':
אב. עיין ש"ז. ועמ"ש בט"ז (*ט'ק ג*) בשם נסח הגדולה
 בחלב יש סכנה, ובחמאה ובשותן הנקלט אין סכנה, עיין סיון
 ז' (*ט'ז סי' ב*) דיש דיעות בסכנה אפילו שיטים לא מהני:
 וגהגו. עיין ש"ז הסכים דעתו לעשוות כן דבאיסור דרבנן
 שי שיך מראית עין, ומיהו מה שכתב מתורת חטא משמע
 מצוין מותר להניח בחלב שקדמים אפילו בשוד בהמה, זה לשון
 גרא
 מורה החטא כל ס"ב ד"ח יש רוצחים לאיסור בשוד עוף בחלב

אמרי בינה

מראית עין דהראה יסboro שmbשל ל'צורך רפואה ויציאו בו והאי אסור לבשlyn הינו לאכול. וזה דכתוב הש"ך לעיל ס"ק ר ולפי זה צריך לומר דמייר בבישול כו' כוננה ואינו אסור לאכול כלשהל ההינא אצליו שקדמים א"כ בישול הבשר בהחלב שקדמים מקודםأكل לעולם בשעת בישול א"צ להניח שקדמים רבשבוע בישול ליכא מראית עין והוא שכח הש"ך ועל כרח גם לדעת הרוב ערך לומר כן כוננו להקשות על הרוב מה דכתוב לעיל טעיף ג' דבשר בהמה יש להניח אצל החלב שקדמים ועל כרח מייר בשתע האכללה ובשתע האכללה ולא שיק מראית עין וגם דוחק גדול לילומר להניח שקדמים אצלך נדרין להניח הרמא"א אלא ואדי כונת הרמא"א נדרין להניח אכלילה ואם כן אין איכיליה ר' שבבישלים מוחלה ביחס לר' דהה ש"ך לעיל ס"ק ר' ואין אישור רק נ' את שפיר דברי ממחבר דזוקא בחלב בשעת בישול ליכא אושום מראית עין ואם נ' חזר כך משום מראית שום מראית עין. ולא נ' דבחלב טמא אין אבל בחלב טמא לאו לאכלם מבשל להו בשעת בישול ליכא נ' דבחלב טמא אסור לבש וודוק ("יעץ"):

הגהות והערות

עין מוחיק ברכות
תורת ח' שהאריך בברכתי
שב"א ועיין יד' יהודה
ש"ן. פירוש האודר את ה:
במקרא, לא תבשל
בחלב אמרו דילפין
ונינה אסור אכליה,
משנונה (חוילין קג ע"ב)
הבשר אסור לבשל גרים
תבלב חוץ מבשר גרים
ונגביהם, אין לבשל
כלוול הוא דהא בשור
מן מותר לבשל בחלב
וש"ש רוכ הפטוקים
ביבאים בש"ד ס"ק ב.
פירוש **הרשב"א**

נקודות הcaps

ממושון נעני דמ"ט וופלו מה שסתמי הרכז"ה הפליט מערום כו' דומך לקחי למג'ה קמה דרכ' יען נרפ"ק נציה (א) וכלי הצלמות והרמץ'ס (מלח"ה פ"ט כ"ה) ואלה"ז'ס (ניל"ז מ"ה מות כה ק'נ'). ס"ח) וארכ' המיג' (טס) ורכינו יロסם (ניל"ז מ"ה מות כה ק'נ'). ומבה"ל' (מניגיט קלות ח'ו"ה ט). ואטול פוקיס כולם פקוקו למגן ולע"כ לח'ן צייר לנמר כל' כי מעורום בגדיין וגעל כילך כרך' למלך ולומר לעניין ליה'ן ליה'ן חכם מ' חי'ן מלוק להפליטין נס טעם בשר כל' וכל' וזה דומך הכל' נלה'ה צעדי עיקר כל' ומן אמנהורה חטיא כבב' כל' מי' לי' כ' עכ'ל': וככל' נציה

(ט) אסגור ל^בשׁל כו' ואם כו'. כמ"ש לעיל סימן ס"ז סעיף י' עיין שם:
 (י) וודוקא כו'. כמ"ש בסעיף שקדום: [יא] אף עכ' פ"כ ב' כחנאו קמא:

חידושי רע"כ

(ח) אבל משום מראיות עין לא מיירוי. וכן מילוי לנדייל נחבות מולודות מדם לארכנ"ה (ס"ר ר' (ס"ג ס"ג ר')): ט) שמבשף צצ'ורך רפואה. קappa לי דמכל מקום חמי מומן נגינה יונוט למחלות עין וו"ע: י) או בש"טמא. קappa לי לדממר גסן נטול טמלה נמלג טמלה מוס מילימת עין:

באר היטב

משם אינו אלא מודרבנן מושם מראית עין ולענין ית' מא מוחר, לגמרי לדאמרין ב"ס וכיה נוגנו לא אשכחן דאסורי רבען מושם מראית עין ובזה מחוורץ מה שהקשה הש"ץ מאורח חיים טימן שה' לנוין שבת. אבל לאכול וואי ס"ל לומ' א"ד אסור שם יבא לאכול בשר עוף בחלב שהוא אישור דרבנן בפיישן וכן בשר בהמה טהורה עם חלב טמאה ס"ל ג' דאסורי שמא יבא לבשל בשר טהורה עם חלב טהורה שהוא איסורא דארויתא וכל הסעיף מירוי בבישול דוקא וכן נמי מ"ש בסוף העסיף בעוף דרבנן אין לחוש כי נמי מירוי בעוף דרבנן כשבא לבשלו בחלב אשה או בחלב טמאה שהוא חרוי לטיבוחוא אין לחוש כנ"ל ודו"ק: (ז) משוגרת. חבב הש"ץ והוא דמשמעו לעיל סימן פ"ז דבהכה תרגנות על זנבה והטילה ביצים דאסורות מושם אבל מן החי אלמא דחשיכא כבשר שאני הכא דלענין בשר בחלב עוף שהוא מודרבנן הקלו וудוד נ"ל רבלאו הכא לא קsha מירדי דאי לאו דגליין קרא ארץ זבת וגו' דחלב מותר היינו אוסרין אותו מושם אבל מירוי לדינא אבל מפני מראית עין לא חישין כלל בשום מן החי נהיה דגליין קרא היינו דומיא דחלב דאיינו מוחכר בשום דבר אבל ביצים מעורות ומחוברות באיסטריהו קו"מ לי לענין אחר מן החי ולעולם לא נקרוא בשר בשכילה והזה ברור עכ"ל והט"ז חבב בשם רשות' לתוך דחתם לאו בטעם חליה מילתא רק שור והאי חלב שקדרים הוא חלב גמור דעת' לא חישין כלל שיטעו בתרווייהו אם לא שיטהה ויבשל בשר עוף עם חלב שקדרים לאח חישין גם יubar איסור כלל לבשל בשר עוף הוא שור והנה גס להזה לא חישין גם יubar אינו עוכבר אלא על איסור דרבנן שאסור רק מושם מראית עין יכול להיות שגט על איסור משום מראית עין לא יעכבר שאפשר מותר לדamerין בבישול כדאמרין ב"ס דבשר עוף בחלב מוחר בבישול והנה ולכך חבב רם' א"ה נגgo לעשות חלב שקדרים ומניחין בו בשר עוף הוואיל איאינו רק מודרבנן כלומר דגם אם יעכבר ויבשל בשר עוף בחלב

טשבצ'ות זהב

(ח) ונראה. עיין ט"ז קעלא דלאין לאו מופק למי"ה לדוכר נצען (גדילן) [מדילן] מטוס מליחות עין וסוח קדיין צער עוג לפטעמיס לאו מייכל וכן מסתמע מליח"ה צלטמג (נטפו פקפי) דעווע לדילגן לאו נפוץ מטוס דראטה מיי לדרכן וקאל' עול חאנט טמהלה הא צהיל גאנט טווארה הוקו:

שפטין דעת

ודאי אסור כיישול ממש בחבל טמאה שהרי הר'ב אמר לנו דאסור לבשל בחבל טמאה והינו כיישול דעת ראי לאכילה משומטאה, ולפי דברי הש"ך יהו דברי הר'ב סותרים דלעיל כתוב בדבר שבר בהמה אין להתר אלם כן הניח שקדמים והינו על ידי בישול, ובצונן משמע בתורת חטאת דשרי אף בכבהמה ואיך בישול מתחלה, ודוחק שהנigung אצל קדריה שקדמים וע"כ מותר בבישול אם כן איך כתוב הר'ב לדבשל בחבל טמאה אסור ועל כרחץ צריך לדוחק רמנינה במשפט הקדריה שקדמים. ומהו המחבר דנקיט חלב אשא הוא הדין רווה מצי למנקט בשור עוף ובאכילה הוא דאסור ואולי סובר כלבוש (סעיף ג') דחיה ועוף מיניכר יע"ש: (ח) אבל. עיין ש"ך זה להר'ב (סעיף ג') דמתיר עוף בחבל שקדמים הוא הדין בחבל אשה אבל לפיו מה שהעה הש"ך אותן ר' דאפיילו בדורבן שיר מראית עזין אסור אף עופר ברבורי אטלו ודזון חלב כו' עם בשור עוף ומושום הכל בסעיף ה' כתוב דאסור ולפנואה או בגונא דליך למשיח לרמאות עין דמיניכר, ובזה יושב מה שתמה ההוראה חטא על הרשב"א דאסור בחבל אשא וזהה שרי לבשל בחבל טמאה (חולין קג) דההם מיריע לרפואה או מיניכר. אכן קשה אמר נקיט חלב אשא ולא נקיט טמאה היכא אין לרפואה דאסור משום מראית עין על כן כתוב הש"ך להמחבר האי אסור לבשל לאכול הו, ובסעיף ה' זיכתב המחבר אם אין גמורות אסור לבשל על כרחץ לאכול לדבשל כתוב בסעיף ג' דשרי עיין (ש"ך) אותו י"א וכן מרוצצת לשונו שכח בסייעת ה' אסור לבשל אבל אם אכלם בפני עצם מותר לאכול ביבנה משמע לדבשל הינו אכילה (ומייהו יש לו מדור דבסעיף ג') החותם דמרינא שרי ואחר כך בסעיף ד' כתוב דרמאות עזין אסור והוא

